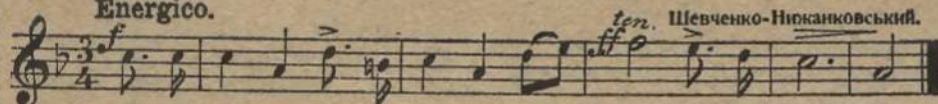

Energico.

На - ша ду - ма, на - ша пі - сня не вмире, не за - ги - не...

MELODIES of UKRAINE

ЗВУКИ УКРАЇНИ

100

українських пісень під нотами на
один голос і з повним текстом.

Зладив і видав
ДМИТРО АНДРЕЙКО.

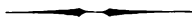
Нью-Йорк
1919

MELODIES of UKRAINE

ЗВУКИ УКРАЇНИ

Українські пісні під нотами на один голос
і з повним текстом.

Зібрав і видав
ДМИТРО АНДРЕЙКО.

Ню Йорк
1919

Наша дума, наша пісня
Не вмере, не загине...
От де, люди, наша слава,
Слава України!

Т. Шевченко.

Ніщо в світі не вражає душу чоловіка так, як музика і спів.

Музика підносить духа, додає охоти і сили до праці а відваги і завзята у боротьбі. При музиці забувається смуток і жура, а забава стає приємніша і красша. Музика оживлює і розніжнює душу чоловіка — обновлює його, ушляхотняє.

Та важніший ще від музики є спів-пісня. В пісні висказуємо всі чувства нашої душі не тільки звуком-голосом, але ще й словами. Тому пісня є для всіх зрозуміліша ніж музика, а вслід за тим є вона більше вражлива та більше благодійна. Спів-пісня — се найбільший дар чоловіка.

Розуміють люди вагу музики і співу, тож і нема народу, який не знав би їх, не плекав би їх, та не любував ся ними.

І у нас, Українців, музика, а ще більше спів-пісня, то справді „наша слава, слава України”. В нашій пісні мов у зеркалі відбиває ся народна душа з її радощами і горем, з її пережитою історією.

Наша пісня славна на весь світ. Всі культурні народи захоплюють ся нею і чудують ся її силою і красою. Піснею ми славні і світови знані; піснею і нам дорожити! Плекаймо-ж її, Родимці, у себе, тай чужим подаваймо, а слава її допоможе нам здобути і волю і долю!...

Головна ціль видання „Звуки України” є, щоби нашу пісню ширити тут на чужині, між своїми а й чужими; у своїх розбудить вона горячі рідні почування, а у чужих пошану і признанє.

Друга ціль є та, щоби справити неточні, невдало і неуміло перероблювані, поперекручувані та помішані наші мелодії, які ширять слабші співачки, а ще більше несовісні чужинецькі видавці. Майже всі пісні, поміщені в „Звуках України”, я подав **вірно** з поважніших наших видань і збірок; деякі тільки, меньше ще знані нашому загалови, я сам записав під ноти.

Се виданє пісень наших на один голос уважаю наче букваром для науки нашої пісні. Сей буквар дає змогу і чужинцям пізнати наші мелодії, та використати їх до поважніших музичних творів.

Пускаючи в світ се виданє, прошу всіх співачків, аби підчували наш загальний пісень, і при кожній нагоді, на забавах, прогуляках і т. п., співали їх гуртом, а так залунає наша пісня широко і далеко.

Тай прошу ще наших співачків, аби ласкаво подали мені всі похибки і браки сего видання, а я при евентуальнім другім накладі всі їх ради і вказівки радо узглядню.

Дмитро Андрейко.

Нью Йорк, жовтень 1919.

1. Засьпів.

Energico. *ter.* Шевченко-Ніжанковський.

На - ша ду - ма, на - ша пі - сня не вмере, не за - гн - не...

2. Ще не вмерла Україна.

Maestoso. Чубинський-Вербицький.

Ще не вмер - ла У - кра - ї - на і сла - ва і
во - ля, Ще нам, бра - тя мо - ло - ді - ї,
у - сьміх - неть ся до - ля! Зги - нуть на - ші
ро - жень - ки, як ро - са на сон - ці,
За - па - ну - єм і ми, бра - тя, у сво - їй сто -
рон - ці! Ду - шу, ті - ло ми по - ло - жим
за на - шу сво - бо - ду, І по - ка - жем,
що ми, бра - тя, ко - заць - ко - го ро - ду!

2-da volta Allabreve

1. Ще не вмерла Україна
І слава і воля,
Ще нам, братя молодії,
Усьміхнеться доля!
Згинуть наші вороженьки,
Як роса на сонці,
Запануєм і ми, братя,
У своїй сторонці!
Душу, тіло ми положим
За нашу свободу,
І покажем, що ми, братя,
Козацького роду!
(Гей, гей, братя милі,
Нумо брати ся за діло!
Гей, гей пора встати,
Пора волю добувати).
2. Наливайко, Залізник
І Тарас Трясило
Кличуть нас із-за могил
На сьвяте діло.
Ізгадаймо славу смерть
Лицарства-козацтва,

Щоб не втратить марне нам
Свого юнацтва.
Душу, тіло ми положим і пр.

3. Ой Богдане, Богдане,
Славний наш гетьмане!
На що віддав Україну
Москалям поганим?!
Щоб вернути їй честь,
Ляжем головами,
Назовемся Українці
Вірними синами.
Душу, тіло ми положим і пр.

4. Наші братя Славяни
Вже за зброю взяли;
Не діжде ніхто, щоб ми
Позаду зісталися.
Поеднаймося разом всі
Братчики— Славяни:
Нехай гинуть вороги,
Хай воля настане!
Душу, тіло ми положим і пр.

3. Наша дума.

Maestoso. Упрощена музика К. Стеценка
З кінцяти М. Лисенка „Бють порогі”.

На - ша ду - ма, на - ша пі - сня не вмере, не за - ги - не...

От де, лю - ди, на - ша сла - ва, сла - ва У - кра - ї - ни!

Без зо - ло - та, без ка - ме - ню, без хи - трої мо - ви,

а го - ло - сні та - прав - ди - ва, як Го - спо - да сло - во.

Наша дума, наша пісня
Не вмере, не загине...
От де, люди, наша слава,
Слава України!
Без золота, без каменю,
Без хитрої мови,
А голосна та правдива,
Як Господа слово.

Тарас Шевченко.

4. Чи я в лузі не калина була?

Lento. *mp* Народна пісня.
Зі збірки Н. Вахнянина.

Чи я в лу - зі не ка - ли - на бу -
 Чи я в лу - зі не чер - во - на бу -
 ла?
 ла? Взя - ли ме - не по - ло - ма - ли і в пуч - чеч - ки
ritard. по - ви - за - ли, *a tempo* Та - ка до - ля мо - я, гір -
sostenuto ка до - ля мо - я!

1. Чи я в лузі не калина була?
 Чи я в лузі не червона була?
 Взяли мене полотнали,
 І в пучечки повязали, —
 Така доля моя,
 Гірка доля моя!
2. Чи я в поли не пшениця була?
 Чи я в поли не густа була?
 Взяли мене позжинали,
 І в снопочки повязали, —
 Така доля моя,
 Гірка доля моя!
3. Чи я в степу не травиця була?
 Чи я в степу не зелена була?
 Взяли мене покосили,
- І в копиці зволочили, —
 Така доля моя,
 Гірка доля моя!
4. Чи я в батька не дитина була?
 Чи я в батька не кохана була?
 Взяли мене повінчали,
 І світ мені завязали, —
 Така доля моя,
 Гірка доля моя!
5. Чи не було в річенні утопитись мені?
 Чи не було красшого полюбити мені?
 Були річки — повсихали,
 Були красші — повмирили, —
 Така доля моя,
 Гірка доля моя!

5. Вже більше літ двісті.

Andante, Народна пісня.
Зі збірки Ф. Колесси.

Вже біль - ше літ дві - сті, як ко - зак в не - во - лі.
 По - над Дні - пром хо - дить, ви - кли - ка - є во - лю: Гей, вий - ди, вий - ди
 із во - ди, Виз - воль ме - не, сер - день - ко, із бі - ди!

1. Вже більше літ двісті,
Як козак в неволі,
Понад Дніпром ходить,
Викликає волю:
Гей, вийди, вийди із води,
Визволь мене, серденько, із біди!
2. Не вийду козаче,
Не вийду соболію!
Хоч рада-б я вийти,
Та сама в неволі.
Гей, у неволі, у тюрмі,
Під московським калавуром у ярмі.
3. У ярмі, в кайданах
Од часів Богдана,
Од його самого
В неволю оддана.
Гей, ти Богдане, гетьмане,
Занапастив Україну і мене!
4. Із ратищ козацьких
Серпи поробили,
А гострії списи
На леміш зломил.
Де-ж наші коні-соколи,
І самії козаченьки, як орли?!
5. Ваші коні в плузі,
А козак за плугом,
А вітер сумує,
Та говорить з лугом:
„Кинь плуг, козаче, бери ніж,
Та де здиблеш вороженька там і ріж”.
6. Тоді всі янголи,
Сам Бог сьвятий з неба,
Вернуть твою волю
З неволі до тебе.
Гей, ти Богдане, гетьмане,
Запродав ти Україну і мене!

6. Утоптала стежечку...

Allegretto. Шевченко-Ворбкевич

у - топ - та - ла сте - жеч - ку че - рез яр, че - рез яр,
че - рез го - ру, сер - день - ко, на ба - зар, на ба - зар,
че - рез го - ру, сер - день - ко, на ба - зар,
на ба - зар.

1. Утоптала стежечку
Через яр,
Через гору, серденько,
На базар.
2. Продавала бублики
Козакам,
Вторгувала, серденько,
Пятака.
3. Я два шаги, два шаги
Пропила,
За копійку дудника
Найняла.
4. Заграй мені, дуднику,
На дуду,
Нехай своє лишенько
Забуду!
5. Оттака я дівчина,
Така я!
Сватай мене, серденько, —
Вийду я!

7. Стоїть гора високая.

(Журба).

Andantino. Глібів-Д. Січинський.

Сто - їть го - ра ви - со - ка - я, по під го - ро - ю
гай, гай, гай, Зе - ле - ний гай, гу - сте - сень - кий, не -
на - че справ - ді рай. Зе рай.

1. Стоїть гора високая,
По під горою гай,
Зелений гай, густесенький,
Неначе справді рай.	5. Журю ся й я над річкою...
Біжить вона, шумить,
А в мене чуле серденько
І мліє і болить.
2. Під гаєм веть ся річенька,
Як скло вода блищить,
Долиною зеленою
Кудись вона біжить.	6. Стоїть гора високая,
Зелений гай шумить,
Сьпівають пташки голосно
І річенька блищить...
3. Край берега у затишку
Привязані човни,
А три верби схилили ся,
Мов журять ся вони,	7. Як хороше, як весело
На білім сьвітї жить!...
Чого-ж у мене серденько
І мліє, і болить?
4. Що пройде liebe літечко,
Повіють холода,
Осиплеть ся з них листячко —
І понесе вода.	8. Болить воно та журить ся,
Що вернеть ся весна,
А молодість... не вернеть ся,
Не вернеть ся вона.

8. Ой у поли черемшина.

Marciale. Народна пісня.
Зі збірки Ф. Колесси.

Ой у по - ли че - рем - ши - на, з не - ї цьві - ток у - пав,
Гей, гей! з не - ї цьві - ток у - пав.

- Ой у поли черемшина, з неї цвіток упав,
Гей, гей! з неї цвіток упав.
- Машерують жовняреньки, бо їм машер припав,
Гей, гей! бо їм машер припав.

3. Машерують, машерують, шаслива їм дорога!
Гей, гей! шаслива їм дорога.
4. Хусточками вимахують, бувай мила здорова!
Гей, гей! бувай мила здорова.
5. „Чому-сь мене, моя мамо, рано не збудила,
Гей, гей! рано не збудила.
6. Та як тота компанія з міста виходила?“
Гей, гей! з міста виходила.
7. „„Тому я тя, моя доню, рано не збудила,
Гей, гей! рано не збудила.
8. Бось любила жовняренька, та була-бись тужила.“”
Гей, гей! та була-бись тужила.
9. „Ти гадаєш, моя мати, що я й так не тужу?
Гей, гей! що я й так не тужу.
10. А я ходжу по сьвітлиці, мало ся не знуджу.“
Гей, гей! мало ся не знуджу.
11. „„Подиви ся, моя доню, та в горішну квартиру,
Гей, гей! та в горішну квартиру.
12. Спускають ся жовняреньки з гори на долину.“”
Гей! гей! з гори на долину.
13. „Запрягайте сиві коні та в зелену колясу,
Гей, гей! та в зелену колясу.
14. Здоганяйте жовняренька, бо вмираю без часу.“
Гей, гей! бо вмираю без часу.

ВАРЯНТ.

1. Ой зацвила черемшина, з неї цвѣт приупав,
Гей, гей! з неї цвѣт приупав.
2. Машерують козаченьки, бо такий приказ впав,
Гей, гей! бо такий приказ впав.
3. Подиви ся, моя мамо, тай у ту квартиру,
Гей, гей! тай у ту квартиру.
4. Спускає ся „Січ“ преставна з гори на долину,
Гей, гей! з гори на долину.
5. А мій милий чорнобривий в сам перед ступає,
Гей, гей! в сам перед ступає.
6. І ясною булавою на всі боки махає,
Гей, гей! на всі боки махає.
7. За ним славне товариство, як той мак, як той мак,
Гей, гей! як той мак, як той мак.
8. Ніженьками вибиває в один такт, в один такт,
Гей, гей! в один такт, в один такт.
9. Межи ними пан хорунжий, хоругов як той цвѣт,
Гей, гей! хоругов як той цвѣт.
10. За нев підуть козаченьки аж за море на край сьвіт.
Гей, гей! аж за море на край сьвіт.
11. А преславний осавула чогось бров насупив,
Гей, гей! чогось бров насупив.
12. І козацькі свої вуса аж за вуха закрутив.
Гей, гей! аж за вуха закрутив.
13. Ой ти славний осавуло, не сумуй, не сумуй!
Гей, гей! не сумуй, не сумуй!
14. А із нами, козаками, погарцюй, погарцюй!
Гей, гей! погарцюй, погарцюй.
15. Ой, ти славний осавуло, не вдавай ся в тугу,
Гей, гей! не вдавай ся в тугу.
16. Вийде слава козацькая з Великого Лугу!
Гей, гей! з Великого Лугу.
17. Лиш ставаймо, милі братя, в один ряд, в один ряд,
Гей, гей! в один ряд, в один ряд.
18. І наперед поступаймо, ані кроку назад!
Гей, гей! ані кроку назад.
19. Переймім ся, милі братя, братським духом новим
Гей, гей! братським духом новим.
20. А за наше право стіймо з огнем в груди сьвятим.
Гей, гей! з огнем в груди сьвятим.

21. А пропадуть ворсженьки, мов туман, мов туман,
Гей, гей! мов туман, мов туман.
22. І хлсп руський в своїй землі стане пан, стане пан.
Гей, гей! стане пан, стане пан.
23. І засяє нова зоря на весь край, на весь край,
Гей, гей! на весь край, на весь край.
24. І від Тиси до Кубаня стане рай, стане рай!
Гей, гей! стане рай, стане рай.

9. Ой біда, біда.

Andante.

Народна пісня.
Зі збірки А. Коцілінського.

Ой бі - да, бі - да чай - ці не - бо - зі, Шо ви - ве - ла

діт - ки при са - мій до - ро - зі, Шо ви - ве - ла діт - ки

при са - мій до - ро - зі! Ки - ги! ки - ги! зле - тів - ши в го - ру.

Тіль - ко вто - пить ся в Чор - но - му мо - рю, тіль - ко вто -

пить ся в Чор - но - му мо - рю!

1. Ой біда, біда чайці небозі,
Шо вивела дітки при битій дорозі!
Киги! киги! Злетівши в гору,
Тільки втопитись в Чорному морю!
2. Жито поспіло, аж пожовтіло,
Ідуть жінці жати, дітий забирати.
Киги! киги! і т. д.
3. Ой чайка веть ся, крилами беть ся!
Чого-ж їй літати? чого-ж їй кричати?
Киги! киги! і т. д.
4. І кулик чайку веде за чубайку;
Чайка кигиче: „Згинь ти куличе!”
Киги! киги! і т. д.
5. А бугай гу, гу, гне з лози дугу:
„Не кричи, чайко, повішу в луку”.
Киги! киги! і т. д.
6. „„Як не кричати, як не літати?
Дітки маленькі, а я їх мати.
Киги! киги! і т. д.
7. Ой діти, діти! Де вас подіти?
Чи мені втопить ся? Чи з горя убить ся?
Киги! киги! і т. д.

10. Чи ти будеш, дівчинонько...

Andantino.

Народна пісня.
Зі збірки Дм. Андрейка.

1. „Чи ти будеш, дівчинонько,
За мною тужити,
Як я піду, тай поїду
Цісарю служити?”
2. Ой не буду, козаченьку,
Не буду, не буду;
Ти за гору, я за другу,
Тай тебе забуду. —
3. Ой виїхав козаченько
На зимові лози,
Обіляли дівчиноньку
Дрібненькії сльози.
4. Ой виїхав козаченько
За нові ворота,
Не бере ся дівчиноньки
Ні сон, ні робота.
5. Ой виїхав козаченько
За нові остріжки,
Посилає дівчинонька
Три післанці пішки.
6. — Ой верни ся, козаченьку,
Вмирає батенько. —
„Най вмирає най конає,
Не верну серденько”.
7. — Ой верни ся, козаченьку,
Вмирає матуся. —
„Най вмирає, най конає,
Таки не верну ся”.
8. — Ой верни ся, козаченьку,
Вмирає дівчина. —
„Запрягайте вороного,
Бо пізна година”.
9. Ой приїхав козаченько
На нове подвіре,
Задзвонили дівчиноньці
На сумне весіле.

11. Ой краще, краще...

Adagio.

Народна пісня.
Зі збірки А. Коцілінського.

1. Ой краче, краче та чорненький ворон
Та у лузі над водою,
Ой плаче, плаче молодий козаче
На конику вороному.
2. Вороний коню, грай ми підно мною,
Та розбивай тугу мою,
Ой розбий тугу по темному луку
Козаковин молодому.
3. Ой їде козак та дороженькою,
Сльозоньками вмиває ся,
Десь моя ненька, десь моя старенька
Та за мною убиває ся.
4. Ой в неділеньку рано-пораненьку,
Як ще сонце не сходило,
Та жалила ся вся моя родина
Тай мене випроважала.
5. Випроважаєш, моя родинонько,
Та чи не жаль тобі буде,
Як я поїду на ту Україну,
Та межн чужії люде.
6. Ой згадай мене, моя стара нене,
Сідаючи та обідати,
Десь моя дитина на чужой стороні
Та без вітця, та без мати.
7. Ой згадай мене, моя стара нене,
Як сядеш у вечері їсти,
Десь моя дитина на чужой стороні
Та нема від неї й вісти.

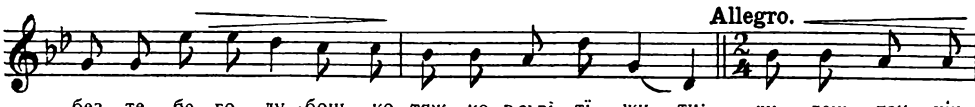
12. Без тебе, Олесю.

Andante sostenuto. Народна пісня.
Зі збірки М. Лисенка.

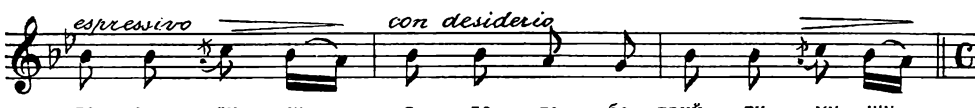
Без ге - бе, О - ле - сю, пше - ни - цю во - зи - ти,

Allegro.

без те - бе, го - лу - бонь - ко, тяж - ко в сві - ті жи - ти; як - день так ніч

espressivo con desiderio

то рве ду - шу, я до те - бе прий - ти му - шу,

dimin.

хо - ча й не ра - нень - ко, О - ле - сю, сер - день - ко!

1. Без тебе, Олесю, пшеницю возити,
Без тебе, голубонько, тяжко в світі жити;
Як день так ніч то рве душу,
Я до тебе прийти мушу,
Хоча й не раненько,
Олесю серденько.
2. Без тебе, Олесю, ні в-віщо не дбаю,
Без тебе, голубонько, про все забуваю;
Як день так ніч то рве душу, і пр.
3. Без тебе, Олесю, буйний вітер віє,
Без тебе, голубонько, сонечко не гріє;
Як день так ніч то рве душу, і пр.
4. Без тебе, Олесю, марно літа гинуть,
До тебе, голубонько, всяк час думки лінуть;
Як день так ніч то рве душу, і пр.

5. Жили-ж ми з собою, як голубів пара, —
Тепер розійшли ся, як чорная хмара.
Як день так ніч то рве душу,
Я до тебе прийти мушу,
Голубко кохана,
Олесею ждана!
6. Скажи-ж мені правду, словечко вірненьке, —
Чи коли привернеш ся до мене любенько?
Міркуй, серце, міркуй, любко,
Та до мене прибудь хутко,
Бо буде пізенько,
Олесею серденько!

13. Ой пушу я кониченька в саду.

Andante cantabile. Народна пісня.
Зі збірки М. Лисенка.

Ой пу - шу я ко - ни - чень - ка в са - ду,

ої пу - шу я ко - ни - чень - ка в са - ду,

а сам пі - ду к от - цю на по - ра - ду.

О - тець мій по са - доч - ку хо - дить,

за по - во - ди ко - ни - чень - ка во - дить.

1. Ой пушу я кониченька в саду,
А сам піду к' отцю на пораду.
Отець мій по садочку ходить,
За повідн кониченька водить.
2. „Ой на, сину, коника, не гай ся,
Щоб від того війська не зостав ся!”
Війско йде, хоруговки мають,
Попереду музиченьки грають.
3. Ой пушу я кониченька в саду,
А сам піду к' неньці на пораду.
Ненька моя по садочку ходить,
На рчуеньках сорочечку носить.
4. „Ой на сину, сорочку, не гай ся,
Щоб ти того війська не зостав ся!”
Війско йде, хоруговки мають,
Попереду музиченьки грають.
5. Ой пушу я кониченька в саду,
А сам піду к' милій на пораду.
Мила моя по садочку ходить,
На рученьках мале дитя носить.
6. „Ой на милий, дитину — загай ся,
Щоб від того війська та й зостав ся.”
Війско йде, хоруговки мають,
Попереду музиченьки грають.

14. На городі цвітки вють ся.

Allegretto.

Народна пісня.
Зі збірки Дм. Андрейка.

На го - ро - ді цвіт - ки вють ся, том - та - дрі - та, том - та - дра!

А за ме - не хлоп - ці бють ся, том - та - дрі - та, том - та - дра!

Гой, гой, го - я, го - я, го - ло - вонь - ко бі - дна мо - я,

гой, гой, го - я, го - я, го - ло - вонь - ко бі - дна мо - я.

1. На городі цвітки вють ся,
Томта-дріта, томта-дра!
А за мене хлопці бють ся,
Томта-дріта, томта-дра!
Гой, гой, го-я, го-я,
Головонько бідна моя!

2. Не бийте ся нема за що,
Томта-дріта, томта-дра!
Котра гарна то ледащо,
Томта-дріта, томта-дра!
Гой, гой, го-я, го-я,
Головонько бідна моя!

15. Моя мати ворожбита.

Lento.

Народна пісня.
Запис. Ст. Недільський.

Мо - я ма - ти во - рож - би - та, так ми во - ро - жи - ла:

Не люб, до - ню, не - вір - но - го, бо бу - деш ту - жи - ла,

Не люб, до - ню, не - вір - но - го, бо бу - деш ту - жи - ла.

1. Моя мати ворожбита, так ми ворожила:
Не люб, доню, невірною, бо будеш тужила.

2. А я такої занежала матусину волю,
Тепер плачу, нарікаю на нещасну долю!

16. Коломийка.

Allegro.

leggero

Зі збірки М. Лисенка.

Ко - ло га - ю по - хо - джа - ю, ко - ло лі - щі - нонь - ки,
 чись не ви - дів, па - не бра - те, мо - єй дів - чи - нонь - ки?
 Ой чи ви - дів, чи не ви - дів, не бу - ду ка - за - ти,
 Не бу - ду ти, па - не бра - те, жа - лю зав - да - ва - ти.

1. „Коло гаю походжаю, коло лїщиноньки,
 Чись не видїв, пане брате, моеї дївчиноньки?“
 „Ой чи видїв, чи не видїв, не буду казати,
 Не буду ти, пане брате, жалю завдавати.“”
2. Умираю, моя мати, вмираю, вмираю,
 На постели крижем лежу, на хлопців моргаю.
 Ой як мені не моргати на сиві голуби,
 А хтож по мні тії хлопці любитоньки буде.
3. Ой ходжу я по садочку тай так си думаю:
 Нема красших сьпіваночок, як у нашім краю.
 Ой нема то, ой нема то, як наша Вкраїна,
 Там сьпіває сьпіваночки кожда дївчина.
4. Ой піду я межи гори, там де живють Бойки,
 Де музика дрібно грає, скачуть по легойки;
 Ой нема то як у горах дївчата сьпівають,
 Ой нема то як у горах молодці гуляють.
5. Нема піснї на всїм сьвітї, як та коломийка,
 Вона душу виринає із мого сердейка;
 Як заграю, засьпіваю, туга ізчезає,
 Бо та наша коломийка таку силу має.
6. Ой та наша коломийка, хоч вона дрібойка,
 Вона мила, а все щира, — мені солодойка;
 Коломийки засьпівати, коломийки грати,
 Але-ж бо то коломийки й добре танцювати.
7. Заграй же ми, музиченьку, білими пальцями,
 Най я собі потанцюю з чорними бровами.
 Ой у тебе, музиченьку, руки золотїї,
 Тож ти душу потягаєш в сьвіті далекїї.
8. Ой скрипочки із липочки, а струни з барвінку,
 Як заграю, буде чути аж на Українку;
 Тепер я собі заграю, тепер защебечу,
 А як прийде лиха доля — пташкою полечу.

17. Гей там на горі Січ іде.

Marciale.

Народна пісня.
З січового співання.

Гей! там на го - рі Січ і - де, Гей! ма - ли - но - вий
стяг не - се, гей, ма - ли - но - вий — на - ше славне то - ва - ри - ство,
гей ма - ше - ру - є — раз, два, три!

1. Гей! там на горі Січ іде,
Гей! малиновий стяг несе,
Гей! малиновий — наше славне товариство
Гей! машерує — раз, два, три!
2. Гей! на переді кошовий,
Гей! як той орел степовий,
Гей! як той орел — наше славне товариство
Гей! машерує — раз, два, три!
3. Гей! а по заду осавул,
Гей! твердий хлопець, як той мур, — і т. д.
4. Гей! а по боках четарі,
Гей! то сторожі огневі, — і т. д.
5. Гей! отамане, батьку наш,
Гей! веди, батьку, в перед нас, — і т. д.
6. Гей! не зальє нас вражий вал,
Гей! бо з нас кождий радикал, — і т. д.
7. Гей! молод хлопче, позір май,
Гей! та до Січи приставай, — і т. д.
8. Гей! наша Січа дорога,
Гей! як та мати всім одна, — і т. д.
9. Гей! повій вітре з синіх гір,
Гей! на прапор наш, на топір, — і т. д.
10. Гей! повій вітре із степів,
Гей! дай нам силу козаків, — і т. д.
11. Гей! дай нам силу й відвагу,
Гей! Україні на славу, — і т. д.

18. Орав би я...

Moderato.

Народна пісня.
Зі збірки Дм. Андрейка.

О - рав би я, сі - яв би я, ко би ми та по га ня ла. лю бив би я.

1. Орав би я, сіяв би я,
Коби мила поганяла —
Любив би я!

19. Коломийка.

Allegro

Зі збірки М. Лисенка.

Ой за - цви - ла ка - ли - нонь - ка в по - ли ко - ло хрс - ста,
 а дів - чи - на ви - ла - ма - ла, до до - му при - не - сла.
 По - ди - віть ся, ма - ту - сень - ко, я - кий цвіт бі - лень - кий,
 ко - трий хло - пець чор - но - бро - вий то то мій ми лень - кий.

- Ой зацвила калинонька в поли коло хреста,
А дівчина виламала, до дому принесла.
Подивіть ся, матусенько, який цвіт біленький,
Котрий хлопець чорнобривий, тото мій миленький.
- Як би не ти, дівчинонько, та не твої очі,
Не стояв би мій коничок до темної ночі.
Як би не ти, дівчинонько, та брови чорнії,
Не стояли-б мої коні, коні воронії.
- Ой дівчино, дівчинонько, якаж ти миленька,
Як у літі на нивоньці вода студенька;
Як у літі на нивоньці води ся напiti,
Так з тобою постояти, тай поговорити.
- Ой гадав я, милий брате, що то скрипка грає,
А то моя чорнобрива по саду сьпіває;
Та гадав я, милий брате, що то сонце сходить,
А то моя милесенька по подвірю ходить.
- Коли моя миленька по садочку ходить,
Видить ми ся, що за нею біла рожа сходить;
Личко твоє, милесенька, краснійше над рожу,
Я тя бідний, молоденький, забути не можу.
- А вже-ж я ся не дивую чому мила красна,
Коло неї вчора рано впала зоря ясна.
Як летіла зоря з неба, тай розсипала ся,
Мила зорю позбирала, тай намаїла ся.
- Заграй мені музиченьку в яворові скрипки,
Піду з милим погуляти ворогам на збитки;
А там в поли дві тополі, третя зелененька,
Не буду ся віддавати, бо'м ще молоденька.
- Я гадала молоденька, що сонечко сходить,
А то милий, чорнобривий по городі ходить;
Я гадала молоденька, що сокіл літає,
А то милий, чорнобривий на кони гуляє.
- Ти соненько сьвіти за дня, місяченьку в ночі,
Щоби я ся надивила миленькому в очі;
Ой мій любко солоденький згину за тобою,
Та згину я як рибонька за зимнов водою.

20. У містечку Богуславку.

Poco Adagio. Народна пісня
Зі збірки М. Лисенка.
mp *poco cresc.*

У мі - стеч - ку Бо гу - слав - ку Ка - ньов - сько - го
па - на, Там гу - ля - ла Бон - да - рів - на,
як пиш - на - я па - ва.

1. У містечку Богуславку
Каньовського пана,
Там гуляла Бондарівна,
Як пишная пава.
2. Ой в містечку Богуславку
Сидить дівок купка,
Межи ними Бондарівна,
Як сива голубка.
3. Прийшов до них пан Каньовський
Тай шапочку ізняв,
Обійняв ві Бондарівну
Тай поцілував.
4. Ой не годі, пан Каньовський,
Мене цілувати,
Тільки годі, пан Каньовський,
Мене розлучати.
5. Ой шепнули люди добрі,
Бондарівні тихо:
„Тікай, тікай, Бондарівно,
Буде тобі лихо”.
6. Ой тікала Бондарівна
З високого мосту,
Самаж вона хорошая,
Хорошого росту.
7. Ой тікала Бондарівна
Помежи домами,
А за нею два жовнярі
З голими шаблями.
8. А на тії Бондарівні
Червоної стрічки, —
Куди вели Бондарівну
Скрізь криваві річки.
9. А на тії Бондарівні
Червона спідниця, —
Де стояла Бондарівна
Кровава криниця.
10. Ой повели Бондарівну
Помежи крамниць...
Прицілив ся пан Каньовський
З срібної рушниці.
11. „Ой чи хочеш, Бондарівно,
Ізо мною жити?
А чи воліш, Бондарівно,
В сирій землі гнити?”
12. „„Ой волю я, пан Каньовський,
В сирій землі гнити,
Ніж з тобою по неволі,
На сім світі жити.””
13. Ой як тільки Бондарівна
Та сее сказала,
Ой вистрілив пан Каньовський,
Бондарівна впала.
14. „Ой ідіте до Бондара,
Дайте батьку знати:
Нехай іде свою дочку
На смерть наряжати.”
15. Ой посунув пан Каньовський
По столу талари:
„Отсе-ж тобі, старий Бондар,
За личко румяне.
16. Ой на-ж тобі, старий Бондар,
Талариків бочку,
„Отсе-ж тобі, старий Бондар,
За хорошу дочку.”
17. Ой вдарив ся старий Бондар
В стіну головою:
„Дочко-ж моя, Бондарівно,
Пропав я з тобою.”
18. Ой поклали Бондарівну
На тесову лавку,
Доки сказав пан Каньовський
Викопати ямку.
19. Лежигь, лежигь Бондарівна,
Сутки шей годину,
Поки сказав пан Каньовський
Зробить домовину.
20. Ой вдарили усі дзвони,
Музики заграли, —
А вже дівку Бондарівну
На віки сховали.

21. Коломийка.

Allegro.

Зі збірки М. Лисенка.

1. Ой коби я була знала свою лиху долю,
Була би я посадила горох над водою.
Ой була би лиха доля по воду ходила,
Була би ся закутала, головку зломил.
2. Ой болить мя головонька, коле за плечима,
Що не виджу миленького тай перед очима.
Болить мене головонька, болить мене дуже,
Приїдь, приїдь, мій миленький, я люблю тя дуже.
1. Ой ти горо каменная, чом ся не лупаєш?
Ой скажи ми, дівча, правду з ким ти ся кохаєш?
Хиба би я з піску була, щоби-м ся лупала,
Хиба би я дурна була, щоби-м ся признала.
2. Стоїть верба над водою, колише собою,
Ой чи тужиш так мною, як я за тобою?
3. Коло млина яворині, коло млина кладка,
Я з немилим говорю, а за милим гадка.
4. Ой коли-сь мя тай кохав, було-ж мя не брати,
Бо я тобі не грушочка в саду коштувати.
5. Віддай мене, моя мати, за кого я вaju,
Най я буду сім раз бита, я тобі не скажу.
6. Ой місяцю перекрою, зайди за комору,
А з ким мені любо, мило, най си поговору.
7. Ой засвіти місяченьку тими долинами,
Куди іде мій миленький на ніч із волами.
8. Біда мені молодому, біда мені, біда,
Ой не кажуть ми любити дівчини в сусіда.
Як в сусіда не любити, коли сусід близький,
Та в сусіда гарна дівка, тай перелаз низький.
9. Яка-ж тая вода чиста, що на мори грає,
Яка-ж тая дівка мила, що вперед гуляє.
10. Ой дівчино, дівчинонько, я в тобі кохав ся,
А ти мені відповіла, я не сподівав ся.
11. Ой пішов я до дівчини люльку закурити,
Здерли з мене сердечину, та ще хтіли бити.
12. Сивий коню, сивий коню, сива твоя грива,
Скажи мені, сивий коню, де дівчина мила.
13. Нащо мені женити ся, нащо мені жінки,
Коли мені дівчатонька купують горівки.
14. Ой вийду я на село, серед села стану,
Одна мила несе пиріг, а друга сметану.
15. Ой любив я дівок сорок, а молодичь триста,
Та у Бога надієчка, що ще душа чиста.

22. Крилець.

Andante. *p animato* Муз. В. Матюка. *f allegro.*

Кри - лець, кри - лець, со - ко - ла дай! по - ли - ну, зле - чу в рідний
край. Де рід - на ха - та на - че в ві - ноч - ку, са -
ди до - ко - ла го - ри й гор - боч - ки, Стри - я цві -
ту - чі бе - ре - ги, лі си, ду - бро - ви, гай, лу -
ги, А вер - хи гір ся - га - ють зір.

1. Крилець, крилець сокола дай,
Полину, злечу в рідний край,
Де рідна хата наче в віночку,
Сади докола, гори й горбочки,
Стрия цвітучі береги,
Ліси, дуброви, гай, луки,
А верхи гір
Сягають зір!

2. Крилець, крилець, най злечу там,
До мого щастя райських брам,
Де верхи взносить наш Бескид гордий
Там чародійні тихі акорди,
Рай, супокій відчує груди.
Несіть мя, крильця, вкрай прилуд,
В рай ранніх літ,
В той дивосвіт!

23. Біда тому козакови.

Andantino. Народна пісня.
Зі збірки Ф. Колесни.

Бі - да то - му ко - за - ко - ви на си - во - му
ко - ни - ко - ви, на си - во - му ко - ни - ко - ви.

1. Біда тому козакови
На сивому коникови.
2. Як день так ніч поїжджає,
З стременижок не виймає.

3. Приїхав він під ворота:
„Вийди, мита, краща злота.
4. „Як я маю виходити?
Лежить нелюб буде бити.”

24 Гуляв чумак на риночку.

Allegretto.

Народна пісня.
Зі збірки М. Лисенка.

Гу - лив чу - мак на ри - ноч - ку,
та пив чу - мак го - рі - лоч - ку;
Про - пив во - ли, про пив во - зи, про - пив яр - ма
шей за - но - зи: Все сво - є до - бро.

1. Гуляв чумак на риночку,
Та пив чумак горілочку;
Пропив воли, пропив вози,
Пропив ярма ще й занози, —
Все своє добро.
2. Ой пе чумак, пе, гуляе,
Добро своє пропиває;
Добро своє пропиває,
Товариство напуває,
Щоб вірне було.
3. Прокинув ся чумак в ранці,
Та полапав у гаманці.
Всі кишені вивертає,
Аж там гроший вже чорт має, —
Ні за що гулять!
4. Прийшов чумак до шинкарки:
„Всип, шинкарко, хоч пів кварти!“
Шинкарочка згорда дметь ся,
Ще й з чумаченька сьмієть ся,
Наборг не дає!
5. Скинув чумак жупанину:
„Всип шинкарко четвертину!“
— „Ой не всиплю четвертину,
Добудь гроший хоч з полтину,
Тоді пий, гуляй“.
6. Вийшов чумак на могилу,
Станув, глянув у долину:
Стоять воли, стоять вози,
Висять ярма, ще й занози,
Все його добро.
7. „Ой пішов би я до дому,
Та бою ся поговору;
Будуть бити, шей ганити
Та заставлять шей косити,
А я не здоров.“
8. Ой піду я у Молдаву,
Та сім літ я погорюю;
Ой сім літ я погорюю,
Воли й вози покупую, —
Знов буду чумак.

25. Сіяв мужик просо.

Allegretto.

Народна пісня.
Зі збірки Дм. Андrenка.

Сі - яв му - жик про - со, жін - ка ка - же мак!
Ой так чи не так, не - хай бу - де з про - са мак, з про са мак!

1. Сіяв мужик просо, жінка каже мак;
Ой так чи не так,
Нехай буде з проса мак!	3. Купив мужик чіпець, жінка каже сак;
Ой так чи не так,
Нехай буде з чіпця сак!
2. Злапав мужик рибу, жінка каже рак;
Ой так чи не так,
Нехай буде з риби рак!	4. Купив мужик штани, жінка каже фрак;
Ой так чи не так,
Нехай буде з штанів фрак!

26. Було не рубати зеленого дуба.

Народна пісня.
Зі збірки Д. Січинського.

Adagio.

Бу - ло не ру - ба - ти зе - ле - но - го ду - ба, бу - ло - мя не бра - ти,
ко - лим ти не - лю - ба, Ой ма - ти, ма - ти, ка - ли - но - вий цвѣт,
за - вя - за - лась ме - ні, ма - ти, за не - лю - бом сьвіт!

Allegretto.

Ой ма - ти, ма - ти, ма - ти, час ме - не за муж да - ти,
час ме - ні ме - жи лю - де, чей - же ме - ні лек - ше бу - де,

2 da rall.

чей - же ме - ні лек - ше бу - де!

1. Було не рубати зеленого дуба,
Було мя не брати, колим ти не люба,
Ой мати, мати калиновий цвѣт,
Завязалась мені, мати, за нелюбом сьвіт.
Ой мати, мати, мати,
Час мене за муж дати,
Час мені межи люди,
Чей же мені лекше буде.
2. Було не рубати зеленої лїщини,
Було мя не брати, молодой дівчини,
Ой мати, мати калиновий цвѣт,
Завязалась мені, мати, за нелюбом сьвіт.
Ой мати, мати, мати, і пр.
3. Було не копати під порогом ями,
Було мя не брати від рідненької мамн.

Ой мати, мати калиновий цвіт,
Завязалась мені, мати, за нелюбом сьвіт.
Ой мати, мати, мати, і пр.

4. Нехай загородять, куди нелюб ходить,
Нехай стежка буде, куда любий ходить,
Ой мати, мати калиновий цвіт,
Завязалась мені, мати, за нелюбом сьвіт.
Ой мати, мати, мати, і пр.

27. Ой прийшов я до коршми.

Andante. Народна пісня
Зі збірки Дм. Андрейка.

Ой пі ду я до кор шми, там дів - чи - на мо - я;

Так єм ся зав - еги дав, Щом грей - ца - ра не - мав. ра не - мав.

1. Ой прийшов я до коршми,
Там дівчина моя;
Так-єм ся завстидав,
Що-м грейцара немав.

2. Шинкарочко молода,
Дай пива, дай вина,
Нехай ся напе
Дівчина молода.

3. „Ой пий, чи не пий,
Я пити не буду;
В танець мя не бери,
Я за тебе не піду!”

28. Чом соловії не сьпіває.

Moderato. Народна пісня
Зі збірки Дм. Андрейка.

Чом со - ло - вії не сьпі - ва - є, го - ло - су не

ма - є! Хо - дить бод - нар по лі - щині - ні,

о - бру - чів шу - ка - є.

1. Чом соловії не сьпіває?
Голосу не має; —
Ходить боднар по ліщині,
Обручів шукає.
2. Витав оден, витав другий,
За третим шукає. —
А деж тая дівчинонька,
Що гай дозирає?

3. „Мусить же ти, дівчинонько,
Вже батька не маєш,
Що ти така молоденька
Той гай дозираєш”.
4. „„Ой маюж я отця й матір,
Обое старенькі,
Казали ми доглядати
Той гай зелененький””.
5. „Каламутна вода в ріці,
Ходім до керниці;
Знеславилась дівчинонька,
Ходім до вдовиці”.
6. „Каламутна вода в ріці,
Ходімо до ставу;
Самась собі, дівчинонько,
Вчинила неславу”.
7. „Було з рана не з вечера,
З гаю виходити,
Було мене молодого
Вірно не любити”.
8. „„Як я мала не з вечера
З гаю виходити;
Тримавесь мя за рученьку,
Не хотів пустити””.

29. Пливе човен води повен.

Andante moderato.

Народна пісня.
Зі збірки М. Лисенка.

1. Пливе човен води повен
Та все хлюп, хлюп, хлюп, хлюп. (3)
2. Іде козак до дівчини
Та все тьуп, тьуп, тьуп, тьуп. (3)
3. Пливе човен води повен
Тай накритий листом. (3)
4. Не хвастай ся, дівчинонько,
Червоним намистом. (3)
5. Бо прийдець ся козакови
Тютюн купувати,
Намисто збувати. (2)
6. Не хвастай ся, козаченьку,
Кучерявим чубом, (3)
7. Бо прийдець ся, доведеть ся
Під аршин ставати, (2)
Чуприну збривати.

30. Ой під гаєм зелененьким.

Andantino.

Народна пісня.
Зі збірки Ф. Колесса.

1. Ой під гаєм зелененьким
Брала вдова льон дрібенький,
Брала, брата, добирала,
Тай так собі засьпівала:
2. „Ой коби я мужа мала,
Я би его шанувала,
В кармазини убирала,
Медом, вином напувала.
3. Ой там Василь сіно косить,
Єї голос 'го доносить,
Кинув косу у травоньку,
А сам пішов до домоньку.
4. „Позволь, мати, вдову взяти,
Будем пити і гуляти,
Сріблом, золотом убирати, —
Будем собі панувати.
5. „Не позволю вдови брати, —
Вдова вміє чарувати;
Счарувала мужа свого,
Счарує тя молодого.””

31. Скажи мені правду.

Andante. *mf* Народна пісня.
Зі збірки М. Кумановського.

Ска - жи ме - ні прав - ду, мій ми - лий ко - за - че,
Що ді - я - ти сер - цю, як сер - це бо - лить?
Як тяж - ко за - стог - не, як гір ко за - пла - че
і в тяж - кім не - ща - стю во - но за - ще - мить?

1. Скажи мені правду, мій милий козаче,
Що діяти серцю, як серце болить?
Як тяжко застогне, як гірко заплаче,
І в тяжкім нещастю воно защемить?
2. Як горе, мов терен, всю душу поколе,
Коли відцуралось від тебе усе,
І ти, мов сухеє перекотиполе,
Не знаєш, куди тебе вітер понесе?
3. Е, ні скажеш мовчки: скосивши битину
Хоч рано і в вечер водою полій,
Не зазеленіє, — кохай сиротину,
А нені і батька не бачити їй.
4. От так і на світі: хто рано почує,
Як серце застогне, як серце зітхне,
Той рано й заплаче... А доля шуткує —
Поманить, поманить, тай геть долине.
5. І можна терпіти, як яснее сонце
Блисне, засіяє для міру всего,
І гляне до тебе в убоге віконце, —
Осліпнеш, а дивишся все на него!

32. Закувала зазуленька.

Sostenuto mesto.

Шевченко-Людкевич.

За - ку - ва - ла за - зу - лень - ка в зе - ле - но - му га - ї;
 за - пла - ка - ла дів - чи - нонь - ка дру - жи - ни не ма - є.
 А ді - во - чі мо - ло - ді - ї ве - се - лі - і лі - та,
 Як кві - точ - ка за во - до - ю пли - вуть з се - го сві - та,
 як кві - точ - ка за во - до - ю пли - вуть з се - го сві - та.

Закувала зазуленька
 В зеленому гаї;
 Заплакала дівчинонька —
 Дружини не має.

А дівочі молодії,
 Веселії літа,
 Як квіточка за водою,
 Пливуть з сього світа.

33. Та казала мені Солоха, прийди.

Andante poco mosso.

Народна пісня.
Зі збірки М. Лисенка.

Та ка - за - ла ме - ні Со - ло - ха, прий - ди!
 Та ка - за - ла ме - ні не - бо - га, прий - ди!
 Ка - за - ла Со - ло - ха, прий - ди, щось дам!
 Ка - за - ла не - бо - га, щось по - да - ру - ю.

1. Та казала мені Солоха, прийди!
 Та казала мені небога, прийди!
 Казала Солоха, прийди, щось дам!
 Казала небога, щось подарую!

2. Як прийшов же я та в понеділок,
Нема Солохи, поле барвінок.
Нема, нема Солохи дома! (2)
3. Як прийшов же я та й у вівторок,
Нема Солохи вже неділь сорок.
Нема, нема Солохи дома! (2)
4. Як прийшов же я та й у середу,
Нема Солохи, пасе череду.
Нема, нема Солохи дома! (2)
5. Як прийшов же я та в чистий четвер,
Нема Солохи учора й тепер.
Нема, нема Солохи дома! (2)
6. Як прийшов же я та у п'ятницю,
Нема Солохи, поле яглицю.
Нема, нема Солохи дома! (2)
7. Як прийшов же я та у суботу,
Нема Солохи, пішла в роботу.
Нема, нема Солохи дома! (2)
8. Як прийшов же я та й у неділю,
Дала Солоха сорочку білу;
Дала, дала, підперезала,
В білеє личенько поцілувала.

34. Як поїхав мій миленький до млина.

Poco Andante. Народна пісня.
Зі збірки М. Лисенка

Чи се тії че - ре - вич - ки, що по - по вич
По - ві - сн - ла на кі - лоч - ку бі - сів мо - скаль

по - ку - пив, Цур то - бі, пру - ди - ву - се, я - кі в те - бе
у - хо - пив.

ру - ді ву - си; Са - ма со - бі ди - ву - ю ся,
з пру - ди - ву - сом ці - лу ю - ся.

1. Чи се тії черевички, що попович купив?
Пов'сила на кілочку, бісів москаль ухопив.
Цур тобі, прудивусе,
Які в тебе руді вуси;
Сама собі дивуюся,
З прудивусом цілуюся.
2. Як поїхав мій миленький до млина, до млина,
А я собі прудивуса прийняла, прийняла.
Цур тобі, прудивусе, і пр.
3. Як приїхав мій миленький у ночі, у ночі,
А я собі сама лежу на печі, на печі.
Цур тобі, прудивусе, і пр.
4. Ой хто-ж тобі, мій миленький, ісказав, ісказав,
А що мене той прудивус навідав, навідав.
Цур тобі, прудивусе, і пр.

35. Ми гайдамаки.

Marciale con fuoco.

Зі збірки Т. Ярославенка.

Ми гай да - ма ки, віч но од на - кі, все про - кли -
на ем пу - та і яр мо. Йшли ді - ди на му - ки,
пі дуть і правну - ки, за на - рід всі жи те сво є да -
мо

1. Ми гайдамаки, вічно однакі,
Все проклинаєм пута і ярмо, —
Йшли діди на муки, підуть і правнуки,
За нарід всі жите своє дамо.
2. Доки сусіди нам людоїди,
Ми гайдамаки як були так є, —
Вже часи минули, як ми ший гнули,
І кождий з нас жите за всіх дає.
3. Знай, лютий враже, сотня поляже,
Тисяч натомиць стане до борби, —
І з кайдан недолі до життя на волі,
Повстануть знов подоптані раби.
4. Наша присяга: правда, відвага,
Пімста за кривди люта і страшна, —
Бо ми гайдамаки, местники однакі,
Що нам і смерть за правду не страшна...

36. Там на полю сніжок трясє.

Andantino doloroso.

Народна пісня
зі збірки Дм. Андрейка.

Там на по - лю сні жок тря - се, там на по - лю
сні жок тря - се, там на по - лю

1. Там на полю сніжок трясє, (2)
Ой там жовняр коня пасє.
2. Коня пасє, дровці ломить, (2)
До шабельки вогонь робить.
3. А хусточков роздуває, (2)
Рани свої пригріває.
4. „Рани-ж мої коханії, (2)
Шабелькою рубанії.”
5. А в головах ворон краче, (2)
А в ноженьках коник плаче.
6. „Не стій, коню, наді мною, (2)
Бо я виджу щирість твою.
7. Не йди, коню, стежечками, (2)
Бо ся здиблеш там з Ляшками.
8. Но йди, коню, манівцями, (2)
Цісарськими гостинцями.
9. А як прийдеш перед хату, (2)
Де старенька моя мати,
10. Стукнеш, пукнеш копитами (2)
Перед тими воротами.
11. Ой там вийде стара мати, (2)
Буде з тобов розмовляти.
12. „„Ой коню мій вороненький, (2)
А деж мій син молоденький?””
13. Тихо, мати, не жури ся, (2)
Твій снн, мій пан, оженнв ся.
14. Взяв він собі круля дочку: (2)
В чистім поли могилочку.
15. Возьми, нене, піску жменю, (2)
Посій його по каменю.
16. Ой коли той пісок зійде, (2)
Тогди твій син до дому прийде.

37. Поклик до братів Славян.

Tempo di marcia.

Гетманець-Лисенко.

Чи дов - го ще крив - ді й над - си - лі тлу - ми - ти Св'я -

те на - ше пра - во роз - во - ю? Не вже не од -

но - ї ми ма - те ри ді - ти? Не вже не бра - ти між со

бо - ю? Не вже не бра - ти між со - бо - ю?

1. Чи довго ще кривді й надсилі тлумити
Св'яте наше право розвою?
Не вже не одної ми матери діти?
Не вже не брати між собою?
2. За віщож зневага? длячого не милі
Братям наші щирі жаданя?
Кого ми чіпали, кому ми вчинили
Чи кривду, чи зле руйнованя?
3. Ми тільки боролись за власну хату
За те, що нам дорого й нині;
Бажаємо ми й тепер не багато:
Рідного розвою родині.

38. Шуміла ліщина.

Andante. Народна пісня.
Зі збірки Дм. Андрейка.

Шу - мі ла лі щин - на, як я без ню ї - хав,
Пла - ка та дів чин - на, як я ю від - ї - хав.

1. Шуміла ліщина, як я без ню їхав,
Плакала дівчина, як я ю відїхав.
2. „Не шуми, ліщино, бо шесь зелененька,
Ой не плач, дівчино, бо шесь молоденька”.
3. „„Як же не шуміти, коли вітер віє,
Як же не плакати, коли серце млїє.””
4. Надлетїли гуси із чужого краю,
Сколотили воду на тихїм Дунаю.
5. Бодай тїї гуси тай марно пропали, —
Як ми ся любили, тепер перестали.
6. Хмара розїйшла ся і дощу не буде,
З нашого кохання нічого не буде.

39. Сїно моє, сїно.

Moderato. Народна пісня.
Зі збірки Дм. Андрейка.

Сї - но мо - є сї - но, до зем - лї при - сї - ло;
Там десь мо - є за - ко - ха - не до вс - че - рі сї ло.

1. Сїно моє, сїно, до землї присїло;
Там десь моє закоханє до вечерї сїло.
2. Сїло-ж воно, сїло, най здорове буде,
Як воно мя вірно любить то мя не забуде.
3. Коли-сь косив траву, коси і отаву,
Коли мене вірно любиш, любиж мою маму.
4. А я косив траву, отави не буду,
А я тебе вірно люблю, а мами не буду.
5. Соломо, соломо, соломо дрібненька,
Возьмуть мене люди в зуби, хоч шем молоденька.

40. Ой був! та нема.

Moderato

Народна пісня.
Зі збірки А. Коціпінського.

1. Ой був! та нема, та поїхав до млина!
Бідна моя головонька, сама спати лягла.
2. І вчора не був, і сьогодні не був,
Десь ти мене, серденько, та на віки забув.
3. Ой я не забув, та розсердився був,
Та за тії пироги, що поїли вороги.
4. Ой я не забув, та чобіт не добув,
А в батькових не дійшов, бо не мають підошов.
5. Ой де-ж ти була, моя не чужая?
За валом брала льон, таки не гуляла.
6. Ой де-ж ти була, забарила ся?
На діравім мості провалила ся.
7. Ой хто-ж завалив? — То козак Северин.
Ой хто-ж ратував? — Запорожець Іван.
8. Ой чи він, чи не він, та не ходи мимо двір,
Мимо мої ворота, та не суши живота.
9. Таки буду ходить, таки буду любити,
Або тобі, або мені та на світі не жить.
10. Ой ти, дівчино, ти-ж моя мати!
Дай мені вечеряти, хоч серед хати.
11. Я-ж не топила, я-ж не варила,
Пішла по воду, ведра побила.
12. Ведра побила, піч розвалила,
Дівчино, серденько, що-ж ти наробила.
13. Бо на ринку була і горілку пила,
І росади накупила, увесь город засадила.
14. І росада моя приняла ся була, —
Хорошая дівчинонька поняла ся була.
15. І капуста моя і качанячко, —
Вірне з козаком жениханнячко.
16. Дівчино моя, Переясливко,
Дай мені вечеряти, моя ластівко.
17. Я-ж не топила, я-ж не варила,
Пішла по воду, ведра побила.
18. Я-ж не побила, постановила,
Із гори скотились, тай сами побились.
19. Дівчино моя, Переясливко,
Поцілуй же мене, моя ластівко.
20. Так що-ж, так ну-ж, так поцілую,
Та у тую губоньку, та у золотую.
21. Та у той усочок, як у колосочок,
Та у тії бровоньки, чорні як шнурочок.

41. Гимн Американських Українців.

Animato. mf Шурат - Людкевич.

Да - ле - ка Ти, а близь - ка нам, ко - ха - на Віт - чи -

cresc. >

но! Як сон - це зне - ба Тво - їм ла - нам, Ти сві - тиш нам вод -

mf *cresc.*

но. Сві - ти нам, Віт - чи - но, сві - ти, ко - ха - на У - кра -

mf

ї - но! Щоб зна - ли ми, ку - ди нам і - ти у

risoluto.

слуш - ну - ю го ди ну - у бій, у бій, у бій за

сві - тлий пра - пор Твій, за Те - бе, У - кра - ї - но, за

Те - бе, У - кра - ї - но!

1. Далека Ти, а близька нам,
Кохана Вітчино!
Як сонце з неба Твоїм ланам,
Ти світиш нам в одно.
Світи нам, Вітчино, світи,
Кохана Україно!
Щоб знали ми, куди нам іти
У слухную годину —
У бій, у бій, у бій
За світлий прапор Твій,
За Тебе, Україно!
2. Як птахи ті, що їх пожар
Прогнав з під рідних стріх,
На перший поклик, хоч би з під хмар,
Ми злинемо до них.
Поклич нас, Вітчино, поклич
Кохана Україно!
Ми злетимо як козацтво у Січ,
У слухную годину —
У бій, у бій, у бій
За світлий прапор Твій,
За Тебе, Україно!
3. Не даром ми тепер живем
У вітчині свобод:
Ми знати будем, як без ярем
Живе й росте народ.
Вставай лиш, Вітчино, вставай,
І нас клич, Україно,
Ми здивуєм заморський наш край
У слухную годину —
У бій, у бій, у бій
За світлий прапор Твій,
За Тебе, Україно!

42. Ой щож бо то тай за ворон.

Lento. Народна пісня.
Зі збірки М. Лисенка.

Ой, щож бо то тай за- во - рон, що по мо - рю
кра - ка - є, Ой, щож бо то за бур - ла - ка,
що всіх бур - лак зби - ра - є?

1. Ой, щож бо то тай за ворон,
Що по морю кракає,
Ой, щож бо то за бурлака,
Що всіх бурлак збирає?
2. Ой збирайте ся, панове молодці
Та все народ молодий,
Гей та поїдем, панове молодці,
У той лісок Лебедин.
3. Ой, щож бо то, панове молодці,
Щось у хмаронці гуде?
Ой щось бо нам, панове молодці,
За пригдонька буде.
4. Рости, рости, а клен древо,
Рости в гору високо;
Поховали пана отамана
В сиру землю глибоко.
5. Рости, рости, а клен древо,
Рости в гору ще висше;
Поховали пана отамана
В сиру землю ще глибше.

43. Ой вишеньки, черешеньки.

Andantino. Народна пісня.
Зі збірки Дм. Андрейка.

Ой ви - шень - ки, че - ре - шень - ки, я гід - ки дріб нень - кі,
Чо - гож ми ся по - лю - би - ли та - кі мо - ло - день - кі, день - кі.

1. Ой вишеньки, черешеньки,
Ягідки дрібненькі, —
Чого-ж ми ся полюбили
Такі молоденькі?
2. Ой казали, говорили
Добрі, старі люди,
Що з нашого закохання
Нічого не буде.
3. Ой дівчино, дівчинонько,
Будеш ти тужила,
Когось вірно полюбила
З тим не будеш жила.

44. Як ніч мя покриє.

Andante.

Народна пісня.
Зі збірки В. Матюка.

Як ніч мя по - кри - є, зі - ронь ка за тлі - є, То -
гди ка - за - лась ти: прий - деш. Зі - ронь ки сі - я - ють, те -
бе ви - гля да - ють, Ко - лиж, ах ко - лиж ти прий
деш? Зі - деш?

1. Як ніч мя покриє,
Зіронька затліє,
Тогди казалась ти: прийдеш.
Зіроньки сіяють,
Тебе виглядають,
Колиж, ах колиж ти прийдеш?
2. В долині чудесній,
При луні небесній,
Щасливась була ти і я.
Тогдашній хвили,
Ще днесь мені милі,
Ах, любко, голубко моя!
3. Ах, деж ся поділась,
Ти доле щаслива,
Подруго моїх давних літ?
Не вернеш ніколи,
Пропалась поволи,
Пропалась в обlačний там сьвіт!
4. Судьба розлучила
З тобою мя мила,
Натхнула мя гадков лиш тов,
Де зірки яскраві
Гень в небо синяве,
Возьми, ах! возьми мя з собов.
5. Нині сиротою,
Плачу за тобою,
Голубко прийди, я тя жду.
На знак тобов даний,
В красу я убраний,
До тебе я любя піду.

45. Ніхто не винен, тільки я.

Allegretto.

Народна пісня.
Зі збірки Д. Січинського.

Ні - хто не ви - нен, тіль - ки я. тіль - ки я, тіль - ки
я, Що по - дру - би - ла гуль - та - я, гуль - та - я, гуль - та - я!

1. Ніхто не винен, тільки я,
Тільки я, тільки я,
Що полюбила гультая,
Гультая, гультая.
2. Гультай не робить, тільки пе,
Тільки пе, тільки пе,
Прийде до дому мене бе,
Мене бе, мене бе.
3. А у сусіда гарний син,
Гарний син, гарний син,
Там то хороший вражий син,
Вражий син, вражий син,
4. Личко біленьке, хоч малюй,
Хоч малюй, хоч малюй,
Губки рум'яні, хоч цілуй,
Хоч цілуй, хоч цілуй.
5. Очі чорнієнькі, хоч дивись,
Хоч дивись, хоч дивись,
Хлопець до серця, хоч тулись,
Хоч тулись, хоч тулись!

46. Ох, і горе, горе, гей!

Andante. Народна пісня.
Зі збірки М. Лисенка.

Ох, і го - ре, го - ре, гей! не - ща - сли ва
до - ле, із - о - ра - ла Ма - ру - сень - ка
ми - стонь - ка - ми по - ле.

1. Ох, і горе, горе, гей! нещаслива доле,
Ізсрала Марусенька мистоньками поле.
2. Кримин очима, гей! тай заволочила,
Дрібненькими слізоньками все поле змочила.
3. Гей по горі, горі, гей! пшениченьки ярі,
По долині ходять козаченьки п'яні.
4. Гей, там вони ходять, гей! в руках коней водять,
Та до Марусеньки із тиха говорять:
5. „Марусенько, пані, гей! чи є твій пан в дома?
Як немає дома пана, вийди до нас сама”.
6. Марусенька пишна, гей! в черевниках вийшла,
На порозі стала, згорда відказала:
7. „Не є ви козаки, гей! є ви гайдамаки,
Бо я свого пана Івана коники пізнала.”
8. „Марусенько наша, гей! неправдонька ваша!
Неправду ти кажеш, неправду говориш!
9. „Бо ми в твого пана, гей! коні купили,
На гнилій колоді гроші полічили.
10. „На гнилій колоді, гей! гроші полічили,
З глибокої криниченьки могорич запили.
11. „З глибокої криниченьки могорич запили,
І там твого пана Івана спати положили.
12. „До землі плечима, гей! до неба очима,
Тобі його не видати карими очима.
13. „За свідків стояли, гей! дуби та берези,
Ой, вбили ми твого пана не п'яні, тверезі.
14. „А кінь під мною, гей! сідло під джурою,
Зоставай ся, Марусенько, бідною вдовою.”

47. Ой нависли чорні хмари.

Andantino gratoso.

Народна пісня.
Зі збірки Дм. Андрєйва.

Ой на - ви - сли чор - ні хма - ри, на - ви - сли, на -

ви - сли, Не зій - деш ти, мій ми - лень - кий,

ні з гад - ки ні з ми - сли.

1. Ой нависли чорні хмари, нависли, нависли,
Не зійдеш ти, мій миленький, ні з гадки ні з мисли
2. Ой годину я співаю, а годину плачу, —
Як я тебе, мій миленький, так довго не бачу.

48. Віють вітри, віють буйні.

Andante.

Народна пісня.
Зі збірки А. Коцінінського.

Ві ють ві - три, ві - ють буй - ні аж де - ре - ва гнуть ся;

Ой, як бо лить мо - є сер - це, са - ми сльо - зи лють ся.

1. Віють вітри, віють буйні, аж дерева гнуть ся;
Ой, як болить мое серце самі сльози лють ся.
2. Трачу літа в люгім горю і кінця не бачу,
Тільки тоді лекше стане, як трошки поплачу.
3. Не припадуть сльози щастя... серцю лекше буде;
Хто щастивим був часочок, по вік не забуде.
4. Є ще люди, що і моїй завидують доли;
Чи щаслива-ж та білина, що росте у поли?
5. Що на поли, на пісочку, без роси на сонці?
Тяжко жити без милого на чужій сторонці!
6. Без милого долі нема, стане сьвіт тюрмою,
Без милого щастя нема, нема і покою!
7. Де ти, милий, чорнобривий? Де ти? — Озови ся!
Як без тебе я горюю, прийди, подиви ся!
8. Полетіла-б я до тебе, та крилець не маю,
Що-б побачив, як без тебе з горя висихаю.
9. До кого-ж я пригорну ся, і хто пригодуєть,
Коли тепер нема того, який мене любить?...

49. Взяв би я бандуру.

Tempo di Valse.

Народн. пісня.
Зі збірки Д. Січинського.

Взяв би я бан - ду - ру, тай за грав, що
знав, По - лю - бив я з ду - ру,
сам бан - ду - ров став.

1. Взяв би я бандуру
Тай заграв, що знав;
Полюбив я здуру,
Сам бандуров став.
2. Кажуть мені люди,
Що я учинив,
На що я дівчину
Вірно полюбив?
3. А все через очі,
Коби я їх мав,
Був би я щасливий,
Тай журби не знав.
4. А все через очі,
Коби я їх мав,
За ті карі очі
Серце-б душу дав!

50. Нова хата, нова хата.

(Коломийка).

Allegro moderato.

Народна пісня.
Зі збірки Дм. Андрейка.

Но - ва ха - та, но - ва ха - та, до - ко - ла за - га - та,
Вся ро - ди - на на ве - сї - лю, не - ма мо - го та - та.

1. Нова хата, нова хата, докола загата,
Вся родина на весілю, нема мого тата.
2. Вся родина на весілю, бо її ся просить,
А на моїм татуненьку грабар сіно косить.
3. Вийшла на городець, сталам си на грядку,
Нема мого татуненька, тай нема порядку.
4. Вийшла на городець, сталам си на зілю,
Нема мого татуненька на нашім весілю.
5. Вийшла на подвіре, сталам коло плота,
Людські діти тати мають, я бідна сирота.
6. Людські діти тати мають, тай ся усьміхають,
Мене бідну сиротоньку слези обливають.
7. Щож то мені по весілю, тай по тій княгини,
Коли моє бідне серце за татуньом гине.

51. В гаю зеленім враз зі мнов.

Moderato.

Остап Нижанковський.

В га - ю зе - ле - нім враз зі мнов я - гід - ки він зби
 рав, Сьвя - ту ме - ні від - крив лю - бов, ме - не я - гід - ков
 звав, ме - не я - гід - ков звав. Со - лод - кий чар лю
 бень ких слів він в сер - це вляв мо - є, Він пер - ший раз ска - зав ме
 ні лю - ба, лю - блю те - бе!

1. В гаю зеленім враз зі мнов
 Ягідки він збирав,
 Сьвяту мені відкрив любов,
 Мене ягідков звав.
 Солодкий чар любеньких слів
 Він в серце вляв моє,
 Він перший раз сказав мені:
 Люба, люблю тебе!

2. Ой гаю, гаю, раю мій,
 Що сталося там мені?
 Солодкий сьпів чарівних слів
 Звенить ми в день і в сні.
 А в кождім слові мов живе,
 Любляще серце бє,
 Немов то він, що кличе все:
 Люба, люблю тебе!

52. Ой зацвила калинонька в лузі.

Allegro moderato.

Народна пісня.
Зі збірки Ф. Колесни.

Ой за - цви - ла ка - ли - нонь - ка в лу - зі,
 Чо - гось мо - я го - ло - вонь - ка в ту - зі.

1. Ой зацвила калинонька в лузі,
 Чогось моя головонька в тузі.
 2. В тузі, в тузі, ще до того п'яна,
 Всім ся хлопцям переміна стала.
 3. Лишень тому нема перемини,
 Гей що ходить пізно до дівчини.

4. Ой, дівчино, ти моє серденько,
 Збуди мене та дуже раненько.
 5. Рано, рано, би кури не піли,
 Би лебеді на став не летіли.
 6. Би цісарські тамбори не били,
 Аби мені гонор не вломили.

53. Козак коня напував.

Allegro.

Народна пісня.
Зі збірки Дм. Андрейка.

Ко - зак ко - ня на - пу - вав, Дзю - ба во - ду бра - ла,
ко - зак со - бі за - сьпі - вав, Дзю - ба - за - пла - ка - ла.
Не плач, Дзю - бо мо - я лю - бо, по - ки я з то - бо ю,
Як по - ї - ду в У - кра - ї - ну, за - пла - чеш за мно - ю.

1. Козак коня напував, Дзюба воду брала,
Козак собі засьпівав, Дзюба заплакала.
2. „Не плач, Дзюбо моя люблю, поки я з тобою,
Як поїду в Україну заплачеш за мною.
3. Хмара іде, дощик буде, ходімо до хати,
А там будем, Дзюбо любя собі розмовляти.
4. А що кому та до того, що я Дзюбу люблю,
А я свій Дзюбі любий черевички куплю.
5. Черевички з китаєчки, панчошка єдвабна, —
Як же Дзюбу не любити, коли Дзюба ладна.
6. Черевички з китаєчки, панчошка з атласу, —
Ходи Дзюбо, моя люблю, бо не маю часу.
7. Скажи, Дзюбо моя люблю, чи ти любиш мене?
А я піду до матінки просити о тебе.
8. А я тебе Дзюбо люблю, сам Бог тоє знає,
Проси мами, проси тата нехай нас звінчає.
9. Коло млина конюшина, явір похилив ся,
Як ся з Дзюбов не оженю, не буду женив ся.
10. А там в лісі на галузи сорока скрегоче,
Ах, мій Боже милостивий, як ся Тебе хоче.
11. Не вір, Дзюбо, козакови, на що люльку курить,
Бо він каже, що тя возьме, а він тебе дурить.
12. Не вір, Дзюбо, козакови, що він огонь креше,
Бо він піде до другої, а на тебе бреше.
13. Ой приїхав козаченько та перед ворота:
„Вийди, Дзюбо моя люблю, красенька, золота”.
14. Ой не вийшла Дзюба любя, вийшла її мати:
„А хто хоче Дзюбу взяти, най іде до хати”.
15. Бодай тебе, Дзюбо люблю, твої чорні очі,
Не стояв би мій коничок до темної ночі.
16. Ой коню мій нещасливий треба відіхати,
А що було серцю мило, треба занехати.
17. Ой піду я на гороньку, а на горі бузьки,
Який-такий та до Дзюби, а я до Гануськи.
18. Ой чия то керниченька, де голуб купав ся,
Ой чия то тая Дзюба, що я в ній кохав ся.

54. Ой ізійду я на могилу.

Moderato. Народна пісня.
Зі збірки М. Лисеня.

Ой і - зій - ду я на мо - ги - лу, та ста - ну, гля - ну
на до - ли - ну: До - ли - на гли - бо - ка,
ка - ли - на ви - со - ка, аж до до - лу
гиль - ля гнеть ся.

- Ой ізійду я на могилу,
Та стану, гляну на долину:
Долина глибока, калина висока,
Аж до долу гильля гнеть ся.
- А під тією калиною
Та стояв козак з дівчиною;
Дівчинонька плаче, дрібними ридає,
Свою долю проклинає.
- Ой коли-б же я була знала,
Та не йшла за-між та гуляла,
Гулялаб я в батька, своєї матусі
Дівчиною молодю.
- А тепер мені треба знати,
Та пізно лягти, рано встати;
Ой було в мене личко, шей чорнії
[брови,
Достали ся гіркій долі!
- Ой як піду я у садочок,
Та зірву із рожі цвіточок:
Ой цвіте мій ясний, мій цвіте пре-
[красний.
Який мій талан безшасний!

55. Ой їхали козаки з обозу.

Andantino. Народна пісня.
Зі збірки Ф. Колесси.

Ой і - ха - ли ко - за - ки з о - бо - зу, ой і - ха - ли
ко - за - ки з о - бо - зу, Ста - ли со - бі близько пе - ре - во - зу.

- Ой їхали козаки з обозу,
Стали собі близько перевозу.
Взяли собі гадочку гадати,
Де ми будем нічку ночувати?
- Оден каже: бистренькая річка;
Другий каже: темньенькая нічка.
Оден каже: не перебридемо,
Другий каже: ту й заночуємо.

5. Третий каже: хоть би й утонути,
Би в Марисі на вечери бути.
6. Вийшла до них Марисина мати:
„Прощу, прощу, козаки до хати!
7. Ой є в мене мід, вино, горівка,
Ой є в мене біленька постівка.
8. Ой є в мене біленька постівка,
Ще до того хороша дівка.
9. На постівці сім неділь лежала,
Та вна собі тройзіля жадала.
10. Хто Мариси тройзіля дістане,
Той з Марисев до слюбоньку стане”.
11. „Ой маю я три коні на стайни:
Оден коник, як ворон чорненький,
12. Другий коник, як сокіл сивенький,
Третий коник, як лебідь біленький.
13. Я тим чорним до моря доїду,
А тим сивим море переїду,
14. А тим білим тройзіля дістану.
Я з Марисев до слюбоньку стану.”
15. Ой взяв козак тройзіля копати,
Взяла над ним зазуля кувати:
16. „Ой не копай, козаче, тройзіля,
Бо Мариси вже з йинчим весіле.”
17. Поверг козак тройзіле копати,
А й узяв ся з весільом витати.
18. Лівов ручков весіле витає,
Правов ручков шаблю витягає.
19. Як в городі маківка бринула,
Так Мариси головка хитнула.
20. Ой на тобі, Марисю, тройзіле.
Не починай із йинчим весіле.

56. На в-городі калинонька.

Allegretto gioioso.

Народна пісня.
Зі збірки М. Лисенка.

На го - ро - ді ка - ли - нонь - ка по до - ро - зі те - реп,
Лю - бив же я дів - чи - нонь - ку, лю - блю і те пе - ра.
Ой жаль, жаль, жаль! ме ні бу - де возь муť
sempre і - і лю де, мо - я не бу - де, *1. ta.* *2. da.* а!

1. На в-городі калинонька,
По дорозі терен,
Любив же я дівчиноньку,
Люблю і тепера.
Ой жаль, жаль, жаль!
Серцю буде,
Возьмуть її люди,
Моя не буде.
2. Ой у полі криниченька
Ізрублена,
Та вже-ж моя дівчинонька
Полюблена.
Ой жаль, жаль, жаль! і т. д.
3. А вже з тої криниченьки
Орли воду пють,
А вже мою дівчиноньку
До шлюбу ведуть.
Ой жаль, жаль, жаль! і т. д.
4. Один веде за рученьку,
Другий за рукав,
Третий стоїть, серце болить:
Любив та не взяв.
Ой жаль, жаль, жаль! і т. д.

57. Там за лісом.

Andante.

Народна пісня.
Зі збірки Дм. Андрушка.

1. Там за лісом, там за лугом, (2)
Там мій милий оре плугом.
2. Оре, оре, засіває, (2)
Тай ся хліба доробляє.
3. Внесу я йому їсти, (2)
Може скаже мені сісти.
4. Внесу я йому пити, (2)
Може буде говорити.
5. Він наїв ся і напив ся, (2)
Коло плуга положив ся.
6. Чом ти милий спиш не ореш, (2)
Чом до мене не говориш?
7. „Ой не сплю я по думаю, (2)
Що погану жінку маю.
8. Ой не сплю но зажурив ся, (2)
Щом з поганов оженив ся”.
9. Не сватав ти мене в ночі, (2)
Не вилізли тобі очі.
10. Не була то ніч, но днина, (2)
Була твоя вся родина.
11. Був твій отець, була мати, (2)
Було собі вибирати.
12. Було свічку засвітити, (2)
Добре ми ся придивити.
13. Тепер сівесь тай думаєш, (2)
Що погану жінку маєш.
14. Тепер сівесь, зажурив ся, (2)
Щось з поганов оженив ся.
15. „Коби тебе Господь забрав (2)
Яб си иншу любку вибрав.
16. Вибрав бим си иншу любку, (2)
Таку милу, як голубку.
17. І садив бим при віконці, (2)
Булаб мое ясне сонце.
18. Посадив бим коло скрині, (2)
Булаб моя господині”.

58. Журо-ж моя, журо.

Andantino.

Народна пісня
Зі збірки Ф. Колесні.

1. Журо-ж моя, журо,
То то-с ми й журила,
Шо-с мя й молодого
З білих ніг звалила.
2. А я тії журі
Та не піддаю ся.
Піду до коршмоньки,
Горівки наплю ся.
3. Прийшов я до коршми,
Кинув на стіл шапку:
Молода шинкарко,
Дай горівки квартиру!
4. Дай одну, другу, А потім третю.
Як ся й поміркую,
Випю четвертую.

5. Братя ж мої, братя,
Горівонька не ся,
Коло мого серця
Гадинонька ве ся.
6. Бо то та гадина
Всьо поле злазила,
Коло мого серця
Гніздо си встелила.
7. Встелила си гніздо,
Схоче й зимувати,
Прийдесь молодому
З жалю умирати.
8. Ой іди, нетяго,
Ой іди до дому,
Та звари вечеру
Мені молодому!
9. Прийшов я до дому,
Сьміте по коліна,
А моя нетяга
Лежить як відміна.
10. Прийшов я до дому,
Вечера при огни,
А моя нетяга
На постели стогне.
11. А вставай, нетяго,
Давай вечеряти,
Скоро по вечери
Полягаєм спати.
12. А вставай, нетяго,
Давай обідати,
Скоро по обіді
Підем жито жати.
13. „Голова моя болить
Та й в боку мя коле,
Він віри не дає,
Каже ми йти в поле”.
14. Ой мав я, нетяго,
Воли і корови,
Всьо пішло, нетяго,
На тоті дохтори.
15. Ой мав я, нетяго,
Стіжки й оборожки,
Всьо пішло, нетяго,
На тоті ворожки.

59. Ой летіла зазуленька.

Moderato.

Народна пісня.
Зі збірки Ф. Колесни.

Ой ле - ті - ла за - зу - лень - ка по - над мо - ре в гай,
Тай пу - сти - ла си - ве пю - р - це у ти - хий Ду - най.

1. Ой летіла зазуленька понад море в гай,
Та пустила сиве пюрге у тихий Дунай.
2. Плини, плини, сиве пюрге, долі за водов,
А я собі молоденька човном за тобов.
3. Приплинемо, сиве пюрге, на жовтий пісок,
А там собі засьпіваєм усіх сьпіванок.
4. Ой маю я срібний перстїнь, пушу по горі,
Ой маю я три сестрички в чужій стороні.
5. Ой маю я три сестрички, а четвертий брат,
Скажу я їх закликати в яблінковий сад.
6. Всі яблінки солоденькі, лиш одна винна, —
Сестрички ся посходили, а брата нема.
7. Ой вирвіть си по яблочку, вирвіть си по дві,
Сли будете їсти, пити, згадайте о мні.
8. Та десь наша бідна сестра в чужій стороні
Вмиває ся сльозоньками, як рибка в воді.

60. Реве та стогне.

Andantino.

Шевченко-Лисенко.

Ре - ве та стог - не Дніпр ши - ро - кий, сер - ди - тий

ві - тер за - ви - ва, До до - лу вер - би гне ви -

со - кі, го - ра - ми хви - лю пі - дій - ма.

1. Реве та стогне Дніпр широкий,
Сердитий вітер завива,
До-долу верби гне високі,
Горамн хвилю підійма.
2. І блідий місяць на ту пору
Із хмари де-де виглядав,
Неначе човен в синім морю,
То виринав, то потопав.
3. Ще треті півні не сьпівали,
Ніхто нігде не гомонів,
Сичі в гаю перекликались,
Та ясень раз-у-раз скрипів.

61. Ой під гаєм, гаєм.

Allegro.

Народна пісня.
Зі збірки Ф. Колесси.

Ой під га - ем, га - ем, га - ем зе - ле - нь - ким,

Там о - ра - ла дів - чи - нонь - ка во - ли - ком чор - нь - ким, нь - ким.

1. Ой під гаєм, гаєм, гаєм зелененьким,
Там орала дівчинонька воликом чорненьким.
2. Орала, орала, не вміла гукати,
Запросила козаченька на бандури грати.
3. Козаченько грає, бровами моргає,
Вража-ж його матір знає, на що він моргає?
4. Чи на мої волі, гей чи на корови,
Чи на моє біле личко, чи на чорні брови?
5. Волі поздиhaють, бочисті корови,
Біле личко не злиняє та й ні чорні брови.

62. Ой чи ти то, чи не ти.

Allegretto.

Народна пісня.
Зі збірки Дм. Андрейка.

Ой чи ти то, чи не ти по во - ду хо - ди - ла,
Ой чи ти то, чи не ти за - па - ску згу - би - ла?
А я йшов тай знай - шов, ме - не ма - ти би - ла:
„Від - дай, си - ну, за - па - ши - ну, бу - де тя лю - би - ла!”

1. Ой чи ти то, чи не ти
По воду ходила,
Ой чи ти то, чи не ти
Запаску згубила?
А я йшов тай знайшов,
Мене мати била:
„Віддай, сину, запашину,
Буде тя любила!”

2. Ой піду я попід сад,
Чи не впаде стівка,
Чи не вийде дівчинонька,
Моя чорнобривка?
Ой піду я попід сад,
Чи не впаде грушка,
Чи не вийде дівчинонька,
Моя щебетушка?

63. Понад чорне море літали ворони.

Andantino.

Народна пісня.
Зі збірки Ф. Колесни.

По - над чор - не мо - ре лі - та - ли во - ро - ни,
За - пла - ка - ли но - во - бран - ці й а в тяж - кій не - во - ли.

1. Понад чорне море
Літали ворони,
Заплакали повобранці
Й а в тяжкій неволи.
2. Ой як заплакали,
Тяжко затужили:
От-тож ми ся в свого пана
Вірно дослужили.

3. Ви старі вояки,
Беріть нас у руки:
Не бийте нас, не карайте,
А вчіть нас навукки.
4. Ой, бо наші руки
Того не робили,
Ми сіяли тай орали,
За плугом ходили.

64. Дівчино моя.

Andantino.

Народна пісня.
Зі збірки Ф. Колесси.

Дів - чи - но мо - я, на - пій ми ко - ня, Не на - по - ю,
бо ся бо - ю, бо'м ще не тво - я, бо'м ще не тво - я.

1. „Дівчино моя, напій ми коня!”
„Не напою, бо ся бою, бо'м ще не твоя.
2. Як буду твоя, напою ти й два,
З студеної кирпиченьки, з нового верда.”
3. „Дівчино моя, сідай на коня,
Поїдемо чистим полем до мого двора.
4. А в моїм дворі штири покої,
А пятая сьвітличенька для миленької.
5. Дівчино моя, паси ми коня!”
„Зимна роса, а я боса, змерзла в ніжки я”
6. „Скину я впанчу, ноги заверчу,
А як мене Бог споможе, чоботи куплю”.
7. „Не купи мені, купи сам собі,
Ой маю я отця й матір, то куплять мені.”

65. Зажурилась дівчинонька.

Andantino.

Народна пісня
Зі збірки А. Коціпінського.

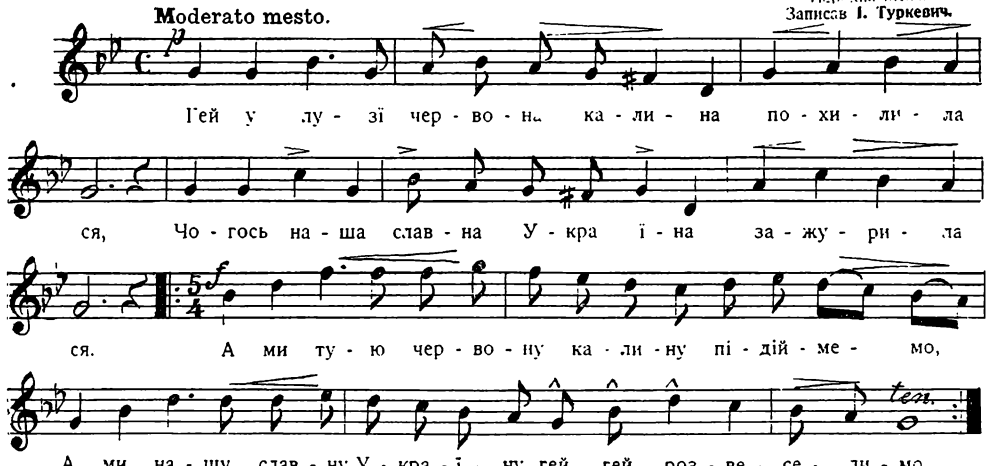
За - жу ри - лась дів - чи нонь - ка, руч - ки за - ло ми - ла,
Сі - ла го лов - ку схи - ли - ла, тай пла - ка - ти ста - ла

1. Зажурилась дівчинонька,
Ручки заломала,
Сіла, головку схилила,
Тай плакати стала.
2. Жадного так не любила,
Хоть їх було сила,
Бодай же тя, мій козаче,
Була не любила.
3. Бо я тебе полюбила
Серцем і душою,
Я без тебе жити не можу,
Гину за тобою.
4. Ой у поли дві тополі,
Вітер їх хитає,
А той милий через люди
Мені ся кланяє.
5. А щож мені по тополі?
Ягідок не має,
А щож мені по поклоні?
Як його не має.
6. Вже заросли ті стежечки
Мохом і травою
Де ходили, говорили,
Серденько з тобою.

7. Де ходили, говорили
З тобою серденько,
Де ти мені обіцявеш
Вертатись хутенько.
8. А тепер же не вертаєш,
Деся м'я забуваєш,
А вороги мене дражнять,
Що иншу кохаєш.
9. А вже-ж тії вороженьки
Правду вони кажуть:
Як прийдеш, тобі мою
Могилу покажуть.
10. І ти станеш на тій землі,
Де моя могила,
Тоді собі спогадаєш
Когом я любила.
11. А я буду на тім сьвітї
Тай Бога просити:
Щоби не дав тобі тутай
Иншої любити.

66. Пісня Січових Стрільців.

Moderato mesto. Народна пісня.
Записав І. Туркевич.

Гей у лузі червоної калина похилилася,
Чогось наша слава Україна зажурилася,
А ми ту червону калину підіймемо,
А ми нашу славу Україну, гей, гей, розвеселимо.

- Гей у лузі червона калина похилилася,
Чогось наша слава Україна зажурилася.
А ми ту червону калину підіймемо,
А ми нашу славу Україну, гей, гей, розвеселимо.
- Маширують наші добровольці на кровавий лан,
Визволяти братів Українців з московських кайдан.
А ми наших братів Українців визволимо,
А ми нашу славу Україну, гей, гей, розвеселимо.
- Гей у полі ярій пшенички золотистий лан,
Розпочали Стрільці Українські з Москалями тан.
А ми ту ярю пшеничку ізберемо,
А ми нашу славу Україну, гей, гей, розвеселимо.
- Як повіє буйнесенький вітер з широких степів,
То прославить по всій Україні Січових Стрільців,
А ми ту стрілецьку славу збережемо,
А ми нашу славу Україну, гей, гей, розвеселимо.

67. Поклик Соколів.

Allegro deciso e energico.

Я. Ярославенко.

За прав - ду, во - лю, сво - бо - ду, За нень - ку на - шу віт - чи -
ну, У бій кро - ва - вий за на - ми, за на - ми!

За правду, волю, свободу,
За неньку нашу вітчину,
У бій кровавий за нами!

68. Марш Соколів.

Marciale.

Я. Ярославенко.

Со - ко - ли, со - ко - ли, ста - вай - мо в ря - ди, нас
по - клик „бо - дрі - мось” взн - ва - є, В здо - ро - во - му
ті - лі здо - ро - ві ду - ші, де си - ла, там во - ля ви -
та - є. Як слав - но бу - ло - то ко - заць - кі си -
ни, бо - ро - лись до смер - ти за - гн - ну, Бо -
ро - тись бу - де - мо Со - ко - ли всі ми, За Русь, Русь сьва -
ту, у - кра - ї - ну! Як ну!

1. Соколи, Соколи, ставаймо в ряди,
Нас поклик „бодрімось” взиває.
В здоровому тілі здорова душа,
Де сила, там воля витає.
Як славно було то козацькі сини
Боролись до смерти-загину,

- Боротись будемо Соколи всі ми,
За Русь, Русь сьвяту, Україну!
2. Лети-же, Соколе, далеко в степи,
У гори, луки та лимани,
Прапор наш сокільський високо неси,
Під ним най народ вольний стане.
Як славно було то і т. д.

3. Разом-же, Соколи, ставаймо в ряди,
У бій за прапор, гей сьміло,
До праці для неньки у вічні часи,
Несімо все душу і тіло.
Як славно було то і т. д.

69. Ой ішов я вулицею раз-раз.

Allegretto scherzando.

Народна пісня.
Зі збірки М. Лисенка.

Ой і - шов я ву - ли - це - ю раз, раз,
Не ба - чив я дів - чи - нонь ки в об - раз,
Не ба - чив я дів - чи - нонь - ки в об - раз.

f sostenuto *α tempo*

1. Ой ішов я вулицею раз, раз,
Не бачив я Марусеньки в образ. (2)
2. Ой ішов я вулицею двічі,
Не бачив я Марусеньки в вічі. (2)
3. Ой ішов я повз Марусину хату,
Загубив я з постала залату. (2)
4. Ой верну ся залати шукати,
Чи не вийде Марусенька з хати. (2)
5. Підійду я під віконце, стукну,
Підійду я під друге, грюкну. (2)
6. Ой не стукай, козаче, не стукай,
Підні собі іншу пошукай. (2)
7. Ой дай, мати, золотії ключі,
Кинуть йому подарунки в вічі. (2)

70. За Сибіром сонце сходитьь.

(Про Кармелюка).

Moderato.

Народна пісня.
Зі збірки М. Лисенка.

За Си - бі - ром сон - це схо - дить, хлоп - ці не зї
вай - те, Ви на ме - не Кар - ме - лю - ка всю на - ді - ю май - те.

dim. *cresc.*

1. За Сибіром сонце сходитьь
Хлопці, не зівайте:
Ви на мене, Кармелюка,
Всю надію майте.

2. Бо Кармелюк добрий хлопець,
Він по світу ходить,
Не одну дівчиноньку
Із розуму зводить.
3. Не одну дівчиноньку,
Не одну вдовицю
Хорошую, чорнявую,
Яку доведеть ся.
4. Повернув ся я з Сибіру,
Та не маю долі,
Хоч здаєть ся не в кайданах,
А все-ж не на волі.
5. Маю жінку, маю діти,
Та я їх не бачу;
Як згадаю про їх долю,
Сам гірко заплачу.
6. Зібрав собі славних хлопців,
Що-ж кому до того?
Засідаєм при дорозі
Ждать подорожного.
7. Чи хто їде, чи хто їде,
Так час нудно ждати,
Що не маю пристанища,
Ані своєї хати.
8. Асесори, ісправники
За мною гаяють,
Більше-ж вони людий били,
Як я гріхів маю.
9. Зовуть мене розбійником,
Кажуть, розбиваю,
Ще-ж нікого я не убив,
Бо сам душу маю.
10. З багатого хоч я візьму,
Убогому даю,
А так гроші розділвши,
Гріха я не маю.

71. Ой джигуне, джигуне.

Allegro mosso.
p scherzando

Народна пісня.
Зі збірки М. Лисенка.

Ой джи - гу - не, джи - гу - не, я - кий ти ле - да - що,

Ве - дуть те - бе до па - на, Сам не зна - єш на - що. на - що.

1. Ой джигуне, джигуне,
Який ти ледащо,
Ведуть тебе до пана,
Сам не знаєш на що.
2. Тоді будеш знати,
Як будуть карати:
І на руки, і на ноги
Диви набивати.
3. Ой на руки диви,
На ноги дибати, —
Отсе-ж тобі, джигуне,
Молоді дівчата.
4. Ой на руки диви,
На ноги дибати, —
Отсе-ж тобі джигуне,
Гарні молодичі.
5. На вулиці не була,
Конопельки терла,
Не бачила джигуна,
Трохи-ж я не вмерла.
6. А у того джигуна
Вишивані рукава,
А у мене молоді
Вишивані подола,
7. Зелена юбка,
Червона запаска, —
Люби-ж мене, джигуне,
Коли твоя ласка.
8. Люби-ж мене, джигунець,
Пожартуймо, молодєць,
Бери мене за рученьку,
Веди мене у танєць.
9. А хто любить грибки,
А хто печерички,
А хто любить дівки, —
А я молодички.

72. А ві Львові на ратушу.

Moderato. Народна пісня
Зі збірки Дм. Андрейка.

А ві Льво - ві на ра ту - шу ста ла ся но ви на
сча - ру - ва - ла вра - жа доч - ка вдо - ви - но - го си на.

1. А ві Львові на ратушу стала ся новина:
Счарувала вража дочка вдовиного сина.
2. Як го мала чарувати, кликала до хати:
„Ходи, ходи, Івасеньку, щось ти маю дати”.
3. А як прийшов до хатоньки, стоїть шклянка вина.
„На здоров'є, Івасеньку, бо я вже випила”.
4. „Колись пила вже одну, пий-же і другу,
Може ти ми зготувала трутину яку”.
5. „Хиба би я дурна була, розуму не мала,
Щоб я своєму миленькому трутину давала”.
6. Прийшов Івась до домоньку, сів си кінець стола,
Питає ся його мама: „Деся був, сину, вчора?”
7. „Ой був-же я, мамусенько, в Марусиній хаті,
Дала ми трити напиться, мушу умирати.
8. Не прошу тя, мамусенько, о білу сорочку,
Но тя прошу, не проклинай тую вражу дочку.
9. Бо як будеш, моя мати, її проклинати,
Буде мені тяжко, гірко в гробі спочивати.”
10. Коні ведуть, вози везуть, кінь головку клонить,
Молодая Марусенька білі ручки ломить.
11. Не так ручки, не так ручки, як білі пальці,
Ой нема вже і не буде Івася коханця.

73. Що той явір робив.

Moderato. Народна пісня
Зі збірки Дм. Андрейка.

Що той я - вір ро - бив, що не роз ви - вав ся,
Де ти хлоп че но - чу - вав, щось не роз - зу - вав ся?

1. „Що той явір робив,
Що не розвивав ся;
Де ти хлопче ночував,
Щось не роззував ся?”
2. „Нічка моя запала,
Я не розвивав ся;
Ночував я у дівчини,
Тай не роззував ся.”

3. „Що ти, хлопче, робиш,
Що по ночі ходиш;
Скаржила ся дівчинонька,
Що їй збитки робиш.”
4. „„Я буду ходити
І буду робити,
Будь мене, моя мати,
Вже сім літ вженити.
5. Женилась я, мати,
Від року до року,
Покись мені не вчіпила
Шабельки до боку.”
6. Шабелька при боці,
А гвер за плечима,
Як узріла тай зомліла
Молода дівчина.

74. Ой пе Байда.

Andante moderato. Народна пісня.
Зі збірки М. Лисенка.

Ой пе Бай - да мед го рі - лоч - ку,
Та не день, не ніч - ку, та не го - ди - поч - ку,
Та не день, не ніч - ку, та не го - ди - поч ку.

1. Ой пе Байда мед, горіточку,
Та не день, не нічку, та не годиничку. (2)
2. Прийшов до його цар турецький:
„Ой щож ти робиш, Байдо молодецький?” (2)
3. Ой пю, царю, мед, горіточку,
Та не день, не нічку, та не годиничку. (2)
4. „Покинь Байдо байдувати,
Сватай мою дочку, та йди царювати. (2)
5. Твоя дочка поганая,
Гей, а твоя віра, — віра проклятая! (2)
6. Ой, як крикне цар турецький,
Та на свої слуги, слуги молодецькі: (2)
7. Возьміть Байду і звяжіте,
Та й за ребро гаком, гаком зачепіте! (2)
8. Взяли Байду і звязали,
Та й за ребро гаком, гаком зачіпали. (2)
9. Висить Байда на дубочку,
Та не день, не два, та й не одну нічку. (2)
10. Прийшов до його цар турецький:
„Ой, щож ти бачиш, Байдо молодецький?” (2)
11. Бачу, царю, два дубочки,
А на тих дубочках сидять голубочки. (2)
12. Позволь, царю, лучка взяти,
Тобі на вечерю голубочка зняти. (2)
13. Ой, як стрільнув Байда з лука,
Та попав царя поміж самі вуха. (2)
14. А царцю в потилицю,
А цареву дочку в саму головочку. (2)
15. „Тобі царю в землі гнити,
Байдї молодому мед, горівку пити!” (2)

75. Ой гаю мій, гаю.

Andante.
mf vibrato

Народна пісня.
Зі збірки М. Лисенка.

Ой га - ю мій, га - ю, та гу - стий, не про -
гля - ну, та гу - стий, не про - гля - ну.

1. Ой гаю мій, гаю,
Та густий, не прогляну. (2)	9. Мати наша, мати,
Та де нам тебе взяти? (2)
2. Що по тобі, гаю,
Та і вітер не віє. (2)	10. Малярів наняти,
Матір змалювати. (2)
3. І вітер не віє,
І гілья не колише. (2)	11. Поставити матір
На божничок в хаті. (2)
4. Тільки брат до сестри
Та часті листи пише. (2)	12. На божничок гляну,
Та матір спомяну. (2)
5. Сестро моя, сестро,
Та сестро Українко! (2)	13. Назад оберну ся,
Та сльозами заллю ся. (2)
6. Чи привикла, сестро,
Та на чужині жити? (2)	14. На бік огляну ся,
Рукавом утру ся. (2)
7. Ой хоч не привикла,
Та треба привикати, (2)	15. Вийду за ворота,
Стану, як сирота. (2)
8. Коли породила
Та нещасною мати. (2)	16. Ніхто не займає,
Бо долі немає. (2)

76. Ой і не стели ся...

Andante.
mezza voce

Народна пісня.
Зі збірки М. Лисенка.

Ой і не сте - ли ся, хре - ща - тий бар - він - ку,
та по тій кру - тій го - рі; Гей, не вті - шай - тесь,
злі - ї во - ро - жень - ки, та при - го - донь - ці мо - їй. їй.

- Ой і не стели ся, хрещатий барвінку,
Та по тій крутій горі;
Гей, не втішайтесь, злії вороженьки,
Та пригонці моїй.

2. Бо моя пригода козацькая врода,
Як та ранная роса:
Що вітер повіє, сонечко пригріє,
Роса на землю впаде.
3. Що вітер повіє, сонечко пригріє,
Роса на землю впаде;
Так моя неслава, людська поговорка
Собі марно пропаде.
4. Наїхали пани й жиди орандарі
Воли й вози забирають;
Гей, беріть же ви усю худібоньку,
Не маю вам що казати.
5. А я як жив буду, то все те здобуду,
Воли й вози купую;
Мережані ярма, тернові занози
Ще-ж бо й сам я пороблю.
6. На людську славу й ту поговорку
Ще раз у Крим ізхожу;
Повні вози соли, повні мажі риби
Ще до дому привезу.

77=80. Коломийки.

I. *Allegro.* *mp* Зі збірки Ф. Колесси.

Ко - ло мли - на я - се - ни - на, ко - ло ві - тро - во - го,
при - ста - лась ми, дів - чи - нонь - ко, до сер - день - ка мо - го.

Коло млина ясенна, коло вітрового,
Присталясь ми, дівчинонько, до серденька мого.

II. *Allegro.* *mf* Зі збірки Ф. Колесси.

Да - лась ме - ні, дів - чи - нонь - ко, да - лась ми при на - ду,
Да - лась ме - ні я - го - донь - ку з виш - не - во - го са - ду

Далась мені, дівчинонько, далась ми принаду,
Далась мені ягоньку з вишневого саду.

III. *Allegro.* *f* Зі збірки Ф. Колесси.

По - під сад, по - під сад, та по - під са - доч - ки,
Ой пі - шов бим до дів - чи - ни, бо - ю ся зра - доч - ки.

Попід сад, попід сад, та попід садочки,
Ой пішов бим до дівчини, бою ся зрадочки.

IV. **Allegro.** *mf* Зі збірки Ф. Колессп.

Ко ло мли - на я - се - ни - на, я - вір по - хи - лив ся,
Як не возь - му ко - го лю - бю, не бу - ду же - нив ся.

Коло млина ясенина, явір похилив ся,
Як не возьму кого люблю, не буду женив ся.

1. Ой заграй ми музиченько, заграй ми, заграй ми,
Ти молода дівчинонько, сьпівай ми, сьпівай ми.
2. Ой сьпіваку, небораку, на що ся надієш?
Чи на тоті сьпіваночки, що їх много вмієш?
3. Ой піду я до Ходович, та наплю ся пива.
Чи велика, чи маленька, а все чорнобрива.
4. Ой не тото охолода, — студененька вода,
Але тото охолода, — дівчина молода.
5. Кажуть люди, що я впив ся, а я зажурих ся,
Та за тими мясницями, що'м не оженив ся.
6. Ой у поли дві тополі, обі зелененькі,
А в сусіда дві дівчини й обі молоденькі.
7. Ой у поли дві тополі, треба одну стяти,
А в сусіда дві дівчини, треба одну взяти.
8. Ой на ставу, на ставочку дрібні каченята,
Які в тебе, такі в мене сиві оченята.
9. Ой вже мені надоїло парубком ходити,
Ой маю я срібний грейцар, буду ся женити.
10. Не диви ся, дівчинонько, на мої обцаси,
А я хлопець молоденький, беру гроші з каси.
11. Помагай бі березино, помагай бі дубе,
Ой чи твоя, та чи моя дівчинонька буде.
12. Не будем ся пане брате на дівчині бити,
Сама скаже, кого схоче дівчина любити.
13. Намовив-бим камінь, камінь, дрібоньке каміне,
Лиш не можу намовити дівоче сумліне.
14. Намовив-бим камінь, камінь, тай студену воду,
Лиш не можу намовити дівчину молоду.
15. Ой на ставі, на ставочку качатко ноче,
Бачу, ми ся розійдемо, моя душа чує.
16. Любили ся, кохали ся, як голубів пара,
Не дай Боже розійшли ся, як чорненька хмара.
17. Колись мені не хотіла за миленьку бути,
То дай мені таке зіле, щоби тя забути.
18. Бодай тобов, дівчинонько, возив дідько дуби,
Ой як мене через тебе взяли люди в зуби.
19. Бо я носив до дівчини три рази горішки,
Тай стратив я кониченька, тепер ходжу пішки.
20. Ой бодай ти, дівчинонько, на віки пропала,
Мені-сь дала принадоньку, з другим ся віддала.

81. Заграй ти, цигане старий.

Allegretto non troppo.

Народна пісня.
Зі збірки Д. Січинського.

За - грай ти, ци - га - не ста - рий, та - ко ї, як га
да - ю; І гро - шей дам, ви - на ти дам, і всьо - го, що лиш
ма - ю! І гро - шей дам, ви - на ти дам, і всьо - го, що лиш ма - ю!

1. Заграй ти, цигане старий,
Такої, як гадаю,
І гроший дам, вина ти дам
І всього, що лиш маю.
2. Бо лютий біль отут горить
І груди розпинає,
А бідне серце так болить,
Що гине, умирає.
3. Заграй, старий, оттую пісню,
Що то колись співала
Старая ненька, як мене
В колисці колисала.
4. Чаруй мені минувші дні,
Літа ті молодії,
Прегарні, золотаві сні,
Той рай і ті надії...
5. Провадь мене ти звуком тим
В садочок, де я грав ся,
Чаруй і другів всіх моїх,
Що-м ними величав ся.
6. Чаруй мені і діву ту,
Що мною гордувала...
Збуди тих всіх, що вже земля
На віки повкривала.
7. Збуди, чаруй минувшість ту,
Най раз ще хоч заплачу,
Бо сліз не має, відколи
Я доленьки не бачу.
8. Чаруй, старий! Як потекуть
Дві слези по личеньку,
То лекше стане ми в душі
І лекше на серденьку!
9. Заграй ти, цигане старий,
Такої, як гадаю,
І гроший дам, вина ти дам
І всього, що лиш маю.

82. Ой в полі, в полі росте калина.

Moderato.

Народна пісня.
Зі збірки Дм. Андрияка.

Ой в по - лю, в по - лю ро - сте ка - ли - на, під ка - ли - но - ю
сто - їть ха - ти - на, під ка - ли - но - ю сто - їть ха - ти - на.

1. Ой в полі, в полі росте калина,
Під калиною стоїть хатина.
2. А в тій хатині красна дівчина,
Ходить до неї молод хлопчина.

3. Ходить хлопчина попід віконце,
Вийшла дівчина як ясне сонце.
4. Прихилиєть ся, стискає руку,
Пізнавши свого хлопця розпуку.
5. „Ой ти мій милий, сівий соколе,
Чогось сумненький, моя недоле”.
6. „Ой мила, мила, сива зазуле,
Чогось серденько журба стиснула.
7. Першесь казала, що ти мя любиш,
Люди говорять, що ти мя губиш.”
8. Ой заплакала і заридала,
Обнявши шию, поцілувала.
9. „Щоби я стала тутка каменем,
Як ти наймильший від всіх для мене”.

83. Як бим була я зазулев.

Andante. *mf* *олегс.* Млака - Воробкевич.

Як бим бу - ла я за - зу - лев, то бим по - ле -

ті - ла, Гень в ді - бро - ву, щоб на лю бу ка - ли - нонь - ку

сі - ла. По - ле - ті - ла бим в Пу - ти - лів, між го - ри. Кар - па - ти,

Де мій ми - лий про - бу - ва - є І ста - лаб ку - ва - ти:

Ку - ку мій І - ва - не! ку - ку мій І - ва - не! ку - ку,

ку - ку мій І - ва - не!

1. Як бим була я зазулев,
То бим полетіла
Гень в дібраву, щоб на любу
Калиноньку сіла.
Полетіла бим в Путилів,
Між гори Карпати,
Де мій милий пробуває
І сталаб кувати:
Куку мій Іване! (2)
Куку, куку мій Іване!
2. Як бим була я рікою,
Як той Прут великий,
Не втікала бим до моря,
В чужий край далекий.
Поплила бим шипочучи

- У гори Карпати,
І співалаб, шепоталаб,
Близь его там хати:
Добрий день Іване! (2)
Добрий, добрий день Іване!
3. Як бим була соловейком,
Що в ночі співает,
І в серденько чародійно
Мир, любов вливає.
По при хаті, де жие він,
В зеленому гаю,
На весь голос щебеталаб:
Тебе лиш кохаю.
Люблю тя Іване! (2)
Люблю, люблю тя Іване!

84. Ой на горі, на високій.

Moderato. Народна пісня.
Зі збірки Дм. Андрейка.

Ой на го рі, на - ви - со - кій буй - ний ві - тер ві - є,
За - був я ся за - пи - та - ти, що ся в люб - ки ді - є

1. Ой на горі, на високій буйний вітер віє,
Забув я ся запитати, що ся в любки діє.
2. Забув я ся запитати і її сказати:
Чи дозволиш, дівчинонько, старостів прислати?
3. „Ой позволю, козаченьку, старостів прислати,
Но тя прошу, козаченьку, тройзіла дістати.”
4. Ой поїхав козаченьку горами долами,
Надибав він троезіля межи яворами.
5. Ой як зачав козаченьку тройзіля копати,
Надлетіла зазуленька, зачала кувати.
6. На щож тобі, козаченьку, троякого зіля,
Колиж твоей дівчиноньки завтра вже весіля.
7. Ой приїхав козаченьку, став си під віконце,
А молода з дружиною, як ясененьке сонце.
8. Ой прийшов же козаченьку, зачав ся витати,
Зачали му добрі люди горівки давати.
9. „Не хочу я, добрі люди, вашої горівки,
Тільки хочу промовити три слова до дівки.”
10. Ой зачав він лівов ручков дівчину витати,
А правою рученькою шабельку виймати.
11. Молодому козакови шабелька збрєніла,
А молодій дівчиноньці головка злетіла.
12. „Ой на тобі, дівчинонько, троякого зіля,
Абиь більше не робила без мене весіля.”

85. Чи я не хазяйка.

Andantino gioioso. Народна пісня.
Зі збірки М. Лисенка.

Чи я не ха - зяй - ка, чи не го - спо - ди - ня?
Сім день ха - ти не ме - ла, пе - чи не то - пи - ла.

1. Чи я не хазяйка,
Чи не господиня?
Сім день хати не мела,
Печи не топила.

2. Сватай мене, дячку,
Премудрую швачку,
Рушник на кілочку,
Сьмітячко в куточку.
3. Наїхали купчики
Сьмітя купувати:
„Ой шож тобі, чепурушко,
За його давати?”
4. Сюди хип! туди хип!
5. Мене батько за-між 'ддав,
Соломяні воли дав,
А мій милий чорнобривий
На прилічку запрягав.
6. Тпру, соб куций до ярма!
Озирнув ся, аж нема:
Моя жінка топила,
В печі воли попаліла.

86. Туга за родиною.

Andante moderato. Гушалеви́ч - Воробкевич.

На чу - жи - ні за - ги - ба - ю, мар но жи - те йде,
За - ро - ди - нов по - гля - да - ю, а деж о - на, де?

О мій Бо - же ми - ло - сти - вий вер - ни мя до - мів!

Най по - чу - ю ще раз ми - лий звук ро - ди - мих слів,

звук ро - ди мих слів!

1. На чужині загнібаю,
Марно жите йде,
За родину поглядаю
А деж вона, де?
О мій Боже милостивий,
Верни мя домів!
Най почую ще раз милий
Звук рідимих слів!
2. З відтам иньший вітер віє,
Де рідимий край;
Там инакше вечере,
Там то щастя рай;
Тож тудя гадка тягне,
Тож не маю сна,
Поки серце там не лягне,
Не усхне слеза.
3. Ви мої родинні ниви,
Коли знов до вас
Пригорну ся і щастиві
Будем снити враз
О любощах і о доли,
Серей вітчизни,
Чи не вернуть ся ніколи
Ранні дні весни?
4. Як мають ся повертати,
Скажіть ми, скажіть!
Бсж в горести потішаті
Ніт поради, ніт.
Ой тогди буде миліше
Хоть і в чужині,
Коли зоря щасливіша
Зійде вітчизні.

87. Кувай же ми кувай.

Allegretto.

Народна пісня.
Зі збірки Дм. Андрейки.

Ку - вай же ми ку - вай си - ва за - зу - лень - ко,
Де ми за - ку - ва - єш на дру - ге ті - тень - ко, на дру - ге лі - тень - ко.

1. Кувай-же ми кувай, сива зазуленько,
Де ми закуваєш на друге літенько?"
2. „Де я закуваю, шей сама не знаю,
Бо я по всім світі дороженьку знаю.
3. Закуваю тобі при червонім вині,
При хатці старенькій, при милій дівчині.
4. Но ти тільки скажу, що иншого має,
Тебе вірно любить, за другим конає”.
5. Ходила дівчина в той гай по калину,
Блукала дівчина сім день шей годину.
6. „Чого ти дівчино, по тім гаю блудниш?
Либонь ти дівчино мого сина любиш.””
7. — „Як бим не любила, то бим не ходила,
Я за твоім сином, бистру річку плала.”—
8. Ой плили гусоньки бистрою водою,
Ой вийди дівчино розмов ся зо мною.
9. — „Ой не раз я не два з тобов розмовляла
А щем ти ніколи правди не сказала.
10. Ой коби я мала, як той сокіл, крила,
То бим полетіла, куди бим хотіла.
11. Полетіла би я у гай зелененький,
У гай зелененький, де є мій миленький.

88. А вже чумак дочумакував ся.

Allegretto.

Народна пісня.
Зі збірки М. Лисенка

А вже чу - мак до - чу - ма - ку - вав ся, про - дав шта - ни
тай у бо - ки взяв ся; Ой ти, чу - ма - це не - бо - же,
чом ти не ро - биш, як го - же?

1. А вже чумак дочумакував ся,
Продав штани тай у боки взяв ся.
Ой ти, чумаче небоже,
Чом ти не робиш, як гоже?
Ой ти, чумаче, голубче,
Чом ти не робиш, як лучше?
2. Ой продала дівчина юпку.
Та купила козакови люльку;
Люльку за юпку купила
Вона-ж його вірно любила.
3. Ой продала дівчина гребінь,
Та купила козакови кремінь;
Кремінь за гребінь купила,
Вона-ж його вірно любила.
4. Ой продала дівчина сало,
Та купила козаку кресало;
Кресало за сало купила,
Вона-ж його вірно любила.
5. Ой продала дівчина керсет,
Та купила козакови кисет;
Кисет за керсет купила,
Вона-ж його вірно любила.
6. Коли-б мені тютюн та люлька,
Коли-б мені жінка Ганнулька,
Яб її цілував, милував,
Ще-б для неї куховарочку наняв.
7. Ой на горі вовчики трублять,
Чогось мене хлопці не люблять;
Ой зберіть, хлопці, по грошу,
Купіть мені стьожку хорошу.

89. Пішла мати на село.

(Гречаники).

Allegretto. Народна пісня.
Зі збірки М. Лисенка.

Пі - шла ма - ти на се - ло грецької му - ки ку - пу ва ти,
гре - ча - ни - ки у - чи - ня - ти, сво - їх ді - ток го - ду - ва - ти,
Гоп, мо - ї гре - ча - ни - ки, гоп, мо - ї бі ли,
чо - гось мо - ї гре ча ни - ки на шко - ри - ні сі - ли

1. Пішла мати на село
Грецької муки купувати,
Гречаники учиняти,
Своїх діток годувати.
Гоп, мої гречаники,
Гоп, мої білі,
Чогось мої гречаники
На шкорині сіли.
2. З помийниці воду брала,
Гречаники учиняла,
Гречаники учиняла,
Свої діти годувала.
Гоп, мої гречаники і т. д.
3. Наїхали паничі,
Гречаники, у, печі,
Наїхали копитани,
Гречаники похапали.
Гоп, мої гречаники і т. д.
4. Сидить батько кінець стола,
Повісивши вуха,
Оттак всякому буває,
А хто жінок слуха.
Гоп, мої гречаники і т. д.
5. Ой гоп! не помалу,
Я пошила штани з валу,

І пошила, і наділа,
Кажуть люди, не до діла.
Гоп, мої гречаники і т. д.

90. Ой не сьвіти, місяченьку.

Moderato.
con tristezza

Народна пісня.
Зі збірки М. Лисенка.

Ой не сьві - ти, мі - ся - чень - ку, не сьві - ти ні -
ко - му, Тіль - ки сьві - ти ми - лень - ко - му,
як і - де до до - му, як і - де до до - му.

1. Ой не сьвіти місяченьку,
Не сьвіти нікому,
Тільки сьвіти миленькому,
Як іде до дому.	4. Або-ж мене вірно люби,
Або-ж на вік лиши, —
Або-ж мої чорні брови
На папери спиши.
2. Сьвіти йому ранесенько,
Тай розганяй хмари,
А як же він иншу має,
То й зайди за хмари.	5. Писав же я чотири дні,
І чотири ночі,
Та не можу ізписати
Твої карі очі.
3. Сьвітив місяць, сьвітив,
Тай зайшов за тіни,
А я бідна гірко плачу,
Зрадив мене милый.	6. Писав же ти на папери,
Пиши на китайці,
Як не змалюєш з вчора,
То я умру в ранці.

91. По опеньки ходила.

Andantino.

Народна пісня.
Зі збірки М. Лисенка.

По о - пень - ки хо - ди - ла. цить - те! Ой цить - те,
Ко - зу - бень - ку згу - би - ла, цить - те!
та мов - чі - те, та ні - ко - му не ка - жі - те, цить - те!

1. По опеньки ходила, цитьте!
Козубеньку згубила, цитьте!
Ой цитьте, та мовчіте,
Та нікому не кажіте, цитьте!	2. Запорожець ішов, цитьте!
Козубеньку знайшов, цитьте!
Ой цитьте, та мовчіте,
Та нікому не кажіте, цитьте!
3. Запорожцю, вражий сину, цитьте!
Верни-ж мою запашину, цитьте!
Ой цитьте, та мовчіте,
Та нікому не кажіте, цитьте!	

92. Ой Морозе, Морозенку.

Risoluto. *mf* Народна пісня.
Зі збірки Ф. Колесси.

Ой мо - ро - зе, Мо - ро - zen - ку, ти пре - слав - ний ко - за - че,
Гей! За то - бо - ю, Мо - ро - zen - ку, вся Вкра - ї - нонь - ка пла - че.

1. Ой Морозе, Морозенку, ти преставний козаче,
За тобою, Морозенку, вся Українонька плаче.
2. Не так тая Україна, як те гордее військо, —
Заплакала Морозиха йдучи рано на місто.
3. Здибали ю три козаки із замку ідучи,
Здибали ю три козаки із замку ідучи:
4. „Ой перестань, Морозихо, по сині тужити,
Ходи з нами, козаками, меду, вина пити”.
5. „Ой пийте ви здоровенькі, та коли вам петь ся,
Коло моєї головоньки все лишенько веть ся.
6. Та видите, мої братя, мед, вино не петь ся,
Ой десь то мій Морозенко та з Ляхами беть ся.”
7. Пішла, пішла Морозиха на гору високу,
Подивить ся Морозиха в долину глибоку:
8. Аж з за гори високої горде військо виступає,
А поперед Морозенко сивим конем виграває.
9. Не грай, не грай, сивий коню, та не грай підо мною,
Ступай, ступай, сивий коню, лиш тихою ступою.
10. А в нашого Морозенка червона стрічка:
Де поверне Морозенко — кирвава річка.
11. Попід гору високу вкопані шанці,
Ой злапали Морозенка в неділеньку в ранці.
12. Ой злапали Морозенка, назад руки звязали,
Назад руки ізвязавши, до замку віддали.
13. Посадили Морозенка на тисовім стіпці,
Зняли, зняли з Морозенка з чересом червінці.
14. Посадили Морозенка на малюваній лавці,
Зняли, зняли з Морозенка шовкові жупанці.
15. Посадили Морозенка на жовтім пісочку,
Зняли, зняли з Морозенка кирваву сорочку.
16. Посадили Морозенка на високій могилі,
Поглядай ся Морозенку по всій своїй Україні.
17. Україна, милий Боже, тай те гордее військо,
Прощай же ми, стара нене, та й ти любая прічко!
18. Вони його ані били, ні в четверті рубали,
Тільки з него молодого живцем серце взяли.

93-100. Коломийки.

Allegro moderato.

Народна пісня.
Зі збірки Ф. Колесси.

Ой сто - юж я люб - ко сто - ю. під тво - йов сті - но - ю,
Сер - це ми ся роз - па - да - є, що я не з то - бо - ю.

Ой стоюж я любко стою під твояов стіною,
Серце ми ся розпадає, що я не з тобою.

Allegro moderato.

Народна пісня.
Зі збірки Ф. Колесси.

Сер - це ми ся роз - па - да - є на дві по - ло - ви - ни,
Не ба - чив я ми - лень - ко - ї ні вчо - ра, ні ни - ні.

Серце ми ся розпадає на дві половини,
Не бачив ся миленької ні вчора, ні нині.

Allegro moderato.

Народна пісня.
Зі збірки Ф. Колесси.

У - пав сні - жок на об - лі - жок, вчи - нив ся во - до - ю,
Чи ти ту - жиш так за мно - ю, як я за то - бо - ю.

Упав сніжок на обліжок, вчинив ся водою,
Чи ти тужиш так за мною, як я за тобою.

Allegro moderato.

Народна пісня:
Зі збірки А. Коцілінського.

Ой як я си на - га - да - ю та за сво - го люб - ка,
Ко - тять ми ся сльо - зи з о - чей, як ни - точ - ка з клуб - ка.

Ой як я си нагадаю та за свого любка,
Котять ми ся сльози з очей, як ниточка з клубка.

Allegro moderato.

Народна пісня.
Зі збірки Ф. Колесси.

А калина біло цвите, а червоно родить,
А велике закоханє на біду приводить.

Allegro moderato.

Народна пісня.
Зі збірки Ф. Колесси.

Я вже чую, мій миленький, та я чую, чую,
Що ти мене покидаєш, бо маєш йинчую.

Allegro moderato.

Народна пісня.
Зі збірки Ф. Колесси.

Ой дубочку зелененький, дубочку, дубочку,
Чорні очка виплакала за тобов любочку.

Allegro moderato.

Народна пісня.
Зі збірки Ф. Колесси.

Який листок зелененький, упаде тай гниє,
Який любко молоденький, не поправді жнє.

1. Мене мати породила темненької ночі,
Дала мені красне личко і чорнії очі.
Було мені моя мати краси не давати,
А було ми моя мати щасте долю дати.
2. Цвите терне, цвите терне, бо коріне має,
Хто кохання не зазнавав, той жалю не знає.
3. Кувай, кувай зазуленько, від рана до ночі,
Та скажи ми, чи побачу миленького очі?
Бодай же ти, зазуленько, сім літ не кувала,
Що ти мені молоденькій правди не сказала.
4. Та хоч що-день сонце сьвітить, що-ніч місяць сходить,
Нема мого миленького, чомусь не приходить.
Ой заросли тоті стежки мохом і травою,
Лем ходила, говорила, серденько з тобою.
5. Ой нудно ми на серденьку, ой нудно, нудниця,
Ой кого я вірне люблю, той і в ночі снить ся;
Та кого я вірне люблю, того не видати,
А кого я ненавиджу, — сам лізе до хати.
6. Ой на руті жовтий цвіток, сама зелененька,
Не зрадь мене мій миленький, бо я молоденька.
7. Ой не знаю я біденька, де мій милий дів ся,
Як би милий у гай пішов, гай би зеленів ся.
8. Не спалам я цілу нічку, уже день біленький,
Ой не знаю я, де дів ся мій чорнобривенький.
Не спалам я цілу нічку, а всталам раненько,
Ой зрадив мя мій миленький, та болить серденько.
Бодай же ти, мій миленький, тоді оженив ся,
Як у морю на каменю сухий дуб розвив ся.
9. Ой засьвіти місяченьку тай ти зоре ясна,
Та най усі люди знають яка я нещасна.
10. Посадить ми мої сестри в головах калину,
Нехай о тім кожний знає, що з кохання гину.
11. Ой у моім городчику росте лелійочка,
Щож ми з того, щом молода, колим сиріточка.
Та як тії конопельці у болоті гнити,
Так то мені сирітоньці на тім сьвіті жити.
12. Ой піду я сирітонька на гору крутую,
Стану же я, подивлю ся на річку биструю:
Ой ти річко бистренькая, на тебе дивлю ся,
Думки мені серце давлять, — піду утоплю ся.

ПОХИБКИ.

НАДРУКОВАНО:

МАЄ БУТИ:

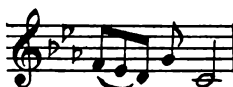
В 2-гiм числi,
в 20-тiм тактi:

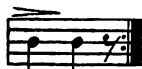
В 42-гiм числi,
в 2-гiм тактi:

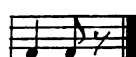
В 42-гiм числi,
в 4-тiм тактi:

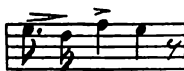
В 72-гiм числi,
в 8-мiм тактi:

В 77-мiм числi,
в 8-мiм тактi:

В 83-тiм числi,
в 16-тiм тактi:

В 83-тiм числi,
в 23-тiм тактi:

В 90-тiм числi,
в 9-тiм тактi:

З м і с т.

	Сторона
Передмова	3
Ч. 1. Засьпів	5
Ч. 2. Ще не вмерла Україна	5
Ч. 3. Наша дума	6
Ч. 4. Чи я в лузі не калина була	7
Ч. 5. Вже більше літ двісті	7
Ч. 6. Утоптала стежечку	8
Ч. 7. Стоїть гора високая	9
Ч. 8. Ой у поли черемшина	9
Ч. 9. Ой біда, біда	11
Ч. 10. Чи ти будеш, дівчинонько	12
Ч. 11. Ой краще, краще	12
Ч. 12. Без тебе, Олесю	13
Ч. 13. Ой пушу я кониченька в саду	14
Ч. 14. На городі цвітки вють ся	15
Ч. 15. Моя мати ворожбита	15
Ч. 16. Коломийка (Коло гаю походжаю)	16
Ч. 17. Гей там на горі Січ іде	17
Ч. 18. Орав би я, сів би я	17
Ч. 19. Коломийка (Ой зацвила калинонька...)	18
Ч. 20. У містечку Богуславку (про Бондарівну)	19
Ч. 21. Коломийка (Ой коби я була знала)	20
Ч. 22. Крилець	21
Ч. 23. Біда тому козакови	21
Ч. 24. Гуляв чумак на роночку	22
Ч. 25. Сіяв мужик просо	22
Ч. 26. Було не рубати зеленого дуба	23
Ч. 27. Ой прийшов я до коршми	24
Ч. 28. Чом соловій не співає	24
Ч. 29. Пливе човен води повен	25
Ч. 30. Ой під гаєм зелененьким	25
Ч. 31. Скажи мені правду	26
Ч. 32. Закувала зазуленька	27
Ч. 33. Та казала мені Солоха, прийди	27
Ч. 34. Як поїхав мій миленький до млина	28
Ч. 35. Ми гайдамаки	29
Ч. 36. Там на полю сніжок трясє	29
Ч. 37. Поклик до братів Славян	30
Ч. 38. Шуміла ліщина	31
Ч. 39. Сіно моє, сіно	31
Ч. 40. Ой був! та нема	32
Ч. 41. Гимн американських Українців: „Далека Ти”	33
Ч. 42. Ой щож бо то тай за ворон	34
Ч. 43. Ой вишеньки, черешеньки	34

Ч. 44. Як ніч мя покриє	35
Ч. 45. Ніхто не винен, тільки я	35
Ч. 46. Ох, і горе, горе, гей!	36
Ч. 47. Ой нависли чорні хмари	37
Ч. 48. Віють вітри, віють буйні	37
Ч. 49. Взяв би я бандуру	38
Ч. 50. Нова хата, нова хата (Коломийка)	38
Ч. 51. В гаю зеленім враз зі мнов	39
Ч. 52. Ой зацвила калинонька в лузі	39
Ч. 53. Козак коня напував	40
Ч. 54. Ой ізійду я на могилу	41
Ч. 55. Ой їхали козаки з обозу	41
Ч. 56. На в-городі калинонька	42
Ч. 57. Там за лісом, там за лугом	43
Ч. 58. Журо-ж моя, журо	43
Ч. 59. Ой летіла зазуленька	44
Ч. 60. Реве та стогне	45
Ч. 61. Ой під гаєм, гаєм	45
Ч. 62. Ой чи ти то, чи не ти	46
Ч. 63. Понад чорне море літали ворони	46
Ч. 64. Дівчино моя	47
Ч. 65. Зажурилась дівчинонька	47
Ч. 66. Пісня Січових Стрільців	48
Ч. 67. Поклик Соколів	49
Ч. 68. Марш Соколів	49
Ч. 69. Ой ішов я вулицею раз-раз	50
Ч. 70. За Сибіром сонце сходить	50
Ч. 71. Ой джигуне ,джигуне	51
Ч. 72. А ві Львові на ратушу	52
Ч. 73. Що той явір робив	52
Ч. 74. Ой пе Байда	53
Ч. 75. Ой гаю мій, гаю	54
Ч. 76. Ой і не стели ся хрещатий барвінку	54
Ч. 77-80. Коломийки (1. Коло млина ясенина, коло вітрового. — 2. Далась мені, дівчинонько, далась ми принаду. — 3. Попід сад, попід сад. — 4. Коло млина ясенина, явір похилив ся).	55
Ч. 81. Заграй ти, цигане старий	57
Ч. 82. Ой в полю, в полю росте калина	57
Ч. 83. Як бим була я зазулев	58
Ч. 84. Ой на горі, на високій	59
Ч. 85. Чи я не хазяйка	59
Ч. 86. Туга за родиною	60
Ч. 87. Кувай же ми, кувай	61
Ч. 88. А вже чумак дочумакував	61
Ч. 89. Пішла мати на село	62
Ч. 90. Ой не сьвіти, місяченьку	63
Ч. 91. По опеньки ходила	63
Ч. 92. Ой Морозе, Морозеньку	64
Ч. 93-100. Коломийки (1. Ой, стоюж я, любко, стою. — 2. Серце ми ся розпадає. — 3. Упав сніжок на обліжок. — 4. Ой, як я си нагадаю. — 5. А калина біло цвите. — 6. Я вже чую, мій миленький. — 7. Ой, дубочку зелененький. — 8. Який листок зелененький).	65
Похибки	68

